

Redactie:

Hanny Bergsma - voorzitter / secretaris

Corrie Leffertstra - penningmeester

Rudie Schotanus

Astrid Hoving - contact freelancers

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,

8556 XE Sloten, tel. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Corrie Leffertstra

Eindredactie: **Hanny Bergsma**

Medewerkers aan dit nummer: Hilde

de Haan, Grytsje Schotanus, Gerda

v.d. Sloot, Atsje Boersma, Jan Letterie,

Foeke de Boer, Reino Foekema, Geja

Sikkens, Margreet de Boer, Bavo Galama,

Ary Verhoeff, Theo Vis, Hiske Wijnia,

Marcella v.d. Wal, Epke Folmer, Jaap

Vlessing, e.v.a.

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, tel. 06-13343999

administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen

"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00

Een abonnement op De Stadsomroeper

in combinatie met het lidmaatschap

van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00

Een postabonnement op "De Stads-

omroeper" kost € 8,00

Losse nummers: € 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Rein Flapper, Sondel

**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank**

Uiterste inleverdatum kopij

1 september 2015

INHOUDSOPGAVE:

VAN DE REDACTIE	2
SLEAT EARTIIDS	3
HJIR EN HJOED	4
IN MEMORIAM	5
BEGRAFENIS EN CREMATIE VER.	9
SULT THEATER	10
JEUGDFOTO	11
YN PETEAR MEI	12
IFKS SKÛTSJESILEN	25
V.D. WALFONDS (STADSHERBERG)	26
WSV SLEATTEMERMAR	27
MODDERRACE	28
THOR GYMNASTIEK	30
DARTCLUB	30
VOLLEYBALVERENIGING	31
TENNISVERENIGING	32
NIEUWE BRËGEWIPPER	33
SLEATTEMER KAAIEN	34
MUZIEKVERENIGING	35
BEDANKJE	35
MUSEUM STÊD SLEAT	36
MUSICAL RUTH & FOLKERT VERBEEK	38
AFSCHEID VAN DE PAREL	40
GROETNIS FAN	41
OPBRENGST COLLECTES	43
PLAATSELIJKBELANG	43
DOARPSWURK	46
ACTIVITEITEN AGENDA 2015	47
FF BOEREN	48
SIPELSNEON 2015	50
DORPSFEESTEN TJERKGAAST	51
FUSIE FREDERICUS PAROCHIE	52



VAN DE REDACTIE

Van oud Sleattemers 'om utens' krijgen we vaak de meeste reacties m.b.t. artikelen in de 'Stadsomroeper'. Dit zijn dan dikwijls jeugdherinneringen, bijvoorbeeld na het lezen van het 'Yn petear mei' (YPM). Niet dat wij overstelpt worden met post (was dat maar waar) maar wij en ook de schrijvers en schrijfsters van deze artikelen zijn blij met deze reacties! Zo weten we dat het werk wat eraan vooraf is gegaan niet voor niets is geweest. 'Vroeger' is naarmate dat men ouder wordt steeds vaker het onderwerp van gesprek. In deze SO ben ik aan de beurt om onder andere over vroeger te praten met Hilde de Haan voor het 'YPM'. Maandagochtend 11 mei om 10.00 uur kwam zij langs om het gesprek op te nemen. En hoewel ik niet vaak verlegen zit om een praatje vond ik het best moeilijk om op gang te komen. Misschien lag het aan het tijdstip of de gedachte dat mijn woorden opgenomen werden, ik weet het niet maar na het lezen van het concept dat ik toegestuurd kreeg, kwamen er nog veel meer herinneringen los. Van de schrijfster mocht het e.e.a. toevoegen. Zo kon ik verschillende onderwerpen zelf nog aanvullen. Later zei ik tegen Hilde: "We hadden het beter op een avond kunnen plannen, onder het genot van een glaasje wijn dan praat het wat makkelijker en komen de emoties los".

Tijdens deze 'sessie' heb ik ook weer eens gemerkt hoeveel werk het is om een YPM te maken. Hulde aan Hilde die dit voor de Stadsomroeper telkens weer doet!

Zoals ik al schreef oud inwoners van Sloten klimmen het meest in de pen om ons te voorzien van reacties of foto's. Zo ontvingen we van dhr. Kees Smits een foto (zie pagina hiernaast) van de Kapelstreek met onderstaan bericht:

Gegroet in Sleat,

Bijgaand een foto, volgens mijn inschatting van vóór 1932; er is immers nog geen nieuwe Frederiker (RK kerk, red.) en er wordt ook nog niet aan gewerkt. Ik heb deze situatie niet meegemaakt, want ik ben van 1936 en geboren op nr. 220 (Nu woning van fam. Henk Brouwer, red.) Binnenkort kom ik naar de stêd (27 juni, Sipelsneon). Oant sjen.

Een leuke bijkomstigheid is dat ikzelf samen met Sjouwe 44 jaar geleden op diezelfde Kapelstreek ben komen wonen. In de loop der jaren zijn er weer andere burens gekomen. Op het 'Phillip Kuipers Plein' waar vroeger de opslagplaats stond van bouwbedrijf Ykema, later de gemeenteloods en nu enkele bergplaatsen voor omwonenden zijn geworden, houden wij onze jaarlijkse barbecue. Oef, dat herinnert mij eraan dat we hier de datum nog voor moeten prikken! Nu maar hopen dat het zomer wordt! ☺

Veel leesplezier en een fijne vakantie toegewenst, namens de redactie.
Corrie Leffertstra

SLEAT EARTIID EN SLEAT HJOED DE DEI



HJIR EN HJOED



Berne:

25 april, Lasse, jonkje fan Niels Poortema en Sietske de Vries, Burg. G.H. Mulierstrjitte 8

Berne om utens:

8 jannewaris, Julia, famke fan Ids en Daniella van der Goot- Dobрева, De Jouwer

17 maaie, Naud, jonkje fan Laura Stekelenburg en Marco van Grootheest, Ede

Sa lang troud:

17 juny, Hendrik en Jettie Spoelstra-Stegenga, 50 jier

26 juny, Obbe en Hendrika Kerssen- Glashouwer, 45 jier

13 july, Ronald en Astrid de Vries- Klijnstra, 25 jier

15 augustus, Anne en Thea Bajema- de Jong, 40 jier

25 augustus, Kees en Tine de Groot- Leffertstra, 55 jier

26 augustus, Feike en Wimmie Oenema -Bouma, 50 jier.



Ferstoan:

19 maart, Fennie Hamstra- Bouma, 63 jier

Ferstoarn om utens:

29 desimber 2014, Nantje Kraak- Dijkstra, 85 jier, Wolvegea

Ferhuze yn 'e stêd:

Natascha Zandstra mei Ricardo en Jeffrey Koopmans nei Burg. G.H. Mulierstrjitte 9

Nij ynkommen:

Eppie Dam, Menno van Coehoornstrjitte 38

Epke Pieter Folmer en Marcella van der Wal, Kapelstreek 222

Marieke de Wolf en Heman Munger,
Burg. G.H. Mulierstrjitte 14 (tydlik)

Ôfreizge:

Reino Foekema nei Harich

Nynke Hornstra nei de Lemmer



Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dizze wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pake's en beppe's trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM

AKKE GEESKE DE VRIES-KOOPMANS

Akke werd geboren op 11-3-1924 in het grote gezin Koopmans in Garijp. Zij werd geboren als oudste dochter en er moest flink worden aangepakt. Het was soms een grote last op de schouders van een kind in een zeer armoedige tijd.

Na haar schooltijd werkte ze ook bij anderen in de huishouding o.a. in Delft, Wassenaar en zelfs in Londen. Later kon ze gaan werken in Sloten bij Albert de Vries, weduwnaar van Jantje Boschma.

Jantje was de lieve mem van zeven kinderen toen zij overleed. Akke kwam daarna in de huishouding. Toen zij daar een half jaar was, kwam het tot een huwelijk op 14-3-1957.

Een huwelijksleven beginnen met een groot gezin waar van de kinderen de eigen mem nog zo goed voor ogen hadden, zal voor Akke lastig zijn geweest. Zelf mem van Wybo en later kwamen er nog vier kinderen bij: Wabe, Klaas, Geja en Otto.

De taken in het grote gezin aan de Voorstreek waren traditioneel verdeeld. Moeder Akke, de kinderen en vader Albert de A&O winkel. Het was een druk en gezellig gezin. Toen de kinderen naar school gingen, hielp Akke ook mee de goederen te prijzen en uit te pakken. Menig fles wijn/potten Hak heeft ze naar de kelder gebracht.

Intens verdriet was er bij de tragische dood van Klaas op 22 jarige leeftijd, een ingrijpende gebeurtenis met veel vragen.

Akke was gek op koken en wandelen. Ze had contacten buitenshuis zoals de vrouwenvereniging, zwemmen en later toen de winkel dicht was, ging ze vaak samen op stap met Albert. Ze legden diverse familiebezoeken af, gingen fietsen of naar het skûtsjesilen. Ook was ze erg creatief, ze had wel handwerk juf willen worden.

In 1997 kreeg Akke een hersenbloeding waardoor ze linkszijdig verlamd raakte en in een rolstoel terecht kwam. Revalideren in de Flecke in Joure en na een half jaar kon ze samen met Albert een nieuw appartement betrekken in Donia-Hiem in Sint Nicolaasga. In 2003 overleed Albert, die ze altijd erg heeft gemist. Voor haar kinderen bleef ze de moed erin houden maar door haar handicap was dat soms 'dreech.'



Ook heeft ze Sloten altijd gemist en heeft altijd hoop gehad om terug te keren naar het kleine stadje. In Donia-Hiem deed Akke met alle activiteiten mee en had het goed. Al is Donia van oorsprong een rooms-katholiek tehuis: "It binne doch wol bêste minsken", zei Akke altijd.

'It libben wie net altyd like maklik, doch wie se wol tige op e trie', stond boven de rouwkaart te lezen en zo was het voor Akke. Ondanks haar pijn was ze toch altijd positief en belangstellend naar iedereen.

In januari werd Akke haar gezondheid broos en na weken van waken is Akke 13-3-2015, twee dagen na haar 91^e verjaardag, overleden. Vermoeid maar het was een voltooid en rijk leven. Omringd door liefde is zij nu in liefde geborgen.

Met dank aan Anneke Adema

IN MEMORIAM

FREDERIKA WILHELMINA HAMSTRA- BOUMA

Frederika Wilhelmina (Fennie)Bouma werd geboren op het schip van haar ouders, in Coevorden, 20 juli 1951. In het gezin Bouma werden negen kinderen geboren, waarvan twee al heel vroeg na de geboorte kwamen te overlijden. Drie jaar geleden overleed Fennie's broer Otto, waar ze veel mee opgetrokken heeft, maar ook met haar zussen had ze een goede band.

Fennie's ouders voeren met aardappels die op verschillende adressen in Nederland moesten worden gebracht. Fennie kon nog altijd feilloos de kanalen en vaarten waar ze met haar ouders doorheen gevaren waren opnoemen.

Zo kwam de familie Bouma ook in Scharsterbrug met hun schip. En Appie Hamstra lag daar ook aan de wal. Appie maakte daar een praatje met Otto en later kochten samen een borreltje...

Toen kreeg Appie in de gaten, dat Otto een leuke zus had. Appie was op dat moment nogal bleu en kreeg hulp van Otto. Er werd een afspraakje geregeld om samen naar de film te gaan. En dat was heel bijzonder, want ze gingen meerdere keren naar de film. Fennie werd dan door Appie, bij het schip van haar ouders, thuis gebracht, in lyts tútsje en dat was het dan. Ze kregen verkering en zijn bij elkaar gebleven. Op 7 maart 1969, zijn ze getrouwd en kregen drie kinderen Beppie, Jan en Alie. Later kwamen daar Henk en Anneke als schoonzoon en schoondochter bij.

Ze kochten een schip om op te wonen en kwamen uiteindelijk aan de Haverkamp in Sloten aan de wal te liggen.

Fennie was een geweldige zorgzame moeder en altijd opgewekt. Ze had (h)eerlijke humor en zorgde voor veel lol in het gezin.

Ze was een op en top moeder en opoe voor haar kinderen en kleinkinderen. Ze hield van schoon en netjes, alles moest er altijd proper uit zien.

Toen de kinderen naar het voortgezet onderwijs gingen, vonden ze het beter om maar aan de wal te gaan wonen. De kinderen kregen dan een eigen kamertje om daar ook hun huiswerk te kunnen maken. Op de Mulierstraat kwam een huis vrij en daar hebben ze negen jaar gewoond. Maar Fennie voelde zich daar niet thuis. Wonen op een schip dat had haar voorkeur en zo verhuisden het gezin weer naar het prachtig mooie plekje aan de Haverkamp.

Gastvrij was Fennie. Wanneer er stratenmakers op de kade aan het werk waren, dan zorgde zij voor koffie. Ook op de Mulierstraat voorzag ze de bouwvakkers van koffie, Dat ging zelfs zover dat als de mannen op een ander adres bezig waren en ze kregen daar geen koffie, dan zette zij wel een pot.

Plezier maken stond hoog in haar vaandel! Jan werkte destijds bij de boer en kwam tussen de middag thuis eten. Toen het weer tijd was om naar het werk te gaan, voelde hij nattigheid. Er vielen een paar regendruppen dacht hij. Jan vroeg aan zijn moeder of het zou het gaan regenen en of hij regenkleding moest aantrekken. "Dat zou ik maar doen Jan," antwoordde ze en Jan voelde duidelijk waterdruppels terwijl ook het zonnetje scheen. Toch maar het regenpak aangetrokken en wie schetste zijn verbazing toen er geen regen uit de wolken kwam maar uit het doucheraam, waar zijn moeder met de doucheslang het buiten liet 'regenen'. Jan was weer beetgenomen. Het was Fennie ten voeten uit. Veel plezier maken en er zelf ook lol aan beleven. Een vrouw met humor, goudeerlijk.

De kleinkinderen kwamen graag bij opa en opoe, iedereen was altijd welkom in het gastvrije gezin. Samen met opa en opoe op het schip vakantie vieren, Albert en Albert Jan waren dan de matrozen. Prachtig mooie herinneringen werden dat voor de jongens. Opoe had zoveel liefde voor haar kleinkinderen, dat ze er alles voor over had om het de kleinkinderen maar naar de zin te laten zijn. Zo deed ze regelmatig een goed woordje voor ze als er iemand straf had gekregen. Opoe Fennie was trots op allemaal. Haar acht kleinkinderen en drie achterkleinkinderen waren haar allemaal even dierbaar.

In de loop der jaren kregen ze er vrienden bij. Zo waren Hetty en Hippy Vermaning vrienden voor het leven. Samen kregen ze een hele goede band maar ook met de broers en zussen van beide kanten was het contact goed. Iedere dag liepen Fennie en Annie, samen met de hondjes een rondje langs het water in Sloten. Naast de familieband die er was als schoonzussen, was er ook een hechte vriendschap.

Zes jaar geleden lag er een boot achter het schip van de familie Hamstra. De eigenaar van die boot dacht dat dit weleens familie van hem kon zijn. Het bleek neef Piet te zijn die jaren geleden uit het oog verloren was. Hij kwam varen in Friesland en vond zijn nicht Fennie weer terug, een bijzondere ontmoeting die is gebleven.

Samen hebben Appie en Fennie een goed leven gehad, meer dan 45 jaar deelden ze samen lief en leed. Toen Fennie ernstige problemen kreeg met haar gezondheid, was dat geen gemakkelijke tijd maar samen sloegen ze zich er door heen. En dan valt er één bij samen weg. Eigenlijk is dat nog niet te bevatten, dat ze elkaar zo snel moesten loslaten. Haar afscheid kwam te vroeg. Samen was er nog zoveel te doen. Helaas heeft het niet zo mogen zijn. Dinsdagmorgen 19 maart heeft Fennie, omringd door haar dierbaren, het leven los moeten laten. Wat ze heeft nagelaten is haar liefde en doorzettingsvermogen. Ook tijdens haar ziekte liet ze weten dat alles moet doorgaan, niet huilen, maar doorgaan.

Tijdens het afscheid op 24 maart jl. waren er naast het verdriet om haar overlijden ook vele woorden van dankbaarheid. Dankbaarheid die de pijn verandert in een kostbaar geschenk dat je levenslang meedraagt.

Goed zijn de herinneringen die blijven al zal de leegte die zij achter laat heel groot zijn.

Met dank aan Sjoukje Kraak



BEGRAFENIS- EN CREMATIEVERENIGING SLOTEN

opgericht 25 juni 1929
www.uitvaart-sloten.nl

LID WORDEN

Beste lezer,

De afgelopen tijd zijn er meerdere mensen geweest, die gevraagd hebben of ze nog lid kunnen worden van onze vereniging. Ja, dat kan!

Een ieder kan lid worden tot de leeftijd van 65 jaar.

Tot 18 jaar zijn kinderen automatisch "gratis" lid via hun ouders/verzorgers. Daarna kan men zelfstandig lid worden. De contributie bedraagt slechts € 10,- per jaar. Dit bedrag wordt tijdens de jaarlijkse ledenvergadering vastgesteld en wordt in de maand mei automatisch via incasso geïnd.

Instapregeling:

Wordt iemand lid die ouder is dan 18 jaar, dan krijgt deze persoon te maken met een instapregeling. De instapregeling is als volgt:

- Men betaalt entreegeld,
- of men kiest voor een lagere uitkering bij overlijden.

Is men eenmaal lid, dan betaalt men gewoon € 10,- contributie per jaar.

Bij voorbeeld:

Iemand van 40 jaar wordt lid.

Hij betaalt € 165,- entreegeld en krijgt bij overlijden de volledige uitkering

of hij kiest voor een ledenkorting van 50% bij overlijden.

Het bedrag en het percentage zijn leeftijdsafhankelijk.

Welke voordelen biedt het lidmaatschap?

Leden krijgen korting ten tijde van de uitvaart, omdat onze vereniging geen commerciële doelen heeft. In de ledenvergadering wordt vastgesteld hoe groot de ledenkorting zal zijn bij overlijden. Momenteel is dat bedrag € 550,-.

Niet-leden betalen nog eens plm. € 400,-extra.

De gehele uitvaart wordt geregeld door onze uitvaartverzorger.

Bent u niet lid en wilt u de begrafenis of crematie door onze uitvaartverzorger laten regelen? Dat kan!

Heeft men als lid nog een aanvullende uitvaartverzekering nodig?

Eigenlijk wel, want de ledenkorting van € 550,- is niet toereikend om de gehele begrafenis c.q. crematie te betalen. Een uitvaart of crematie kost momenteel plm. € 6000,-. Daarom adviseren wij u dan ook om na te

denken over een eventuele extra uitvaartverzekering of om een bedrag opzij te zetten.

Heeft u nog vragen of wilt u lid worden, dan kunt u contact opnemen met de secretaris van de vereniging, Atsje Boersma-van der Veen. 0514-593164; email: yebatsje@hotmail.com

Met vriendelijke groet,
Atsje Boersma

SULT VOORSTELLINGEN 'KRANG' IN NIJHUIZUM



KRANG *tegendraads, achterstevoren, binnenstebuiten*

KRANG is een luchtige tragikomedie waarin status, geld, liefde, roddel en achterklap de boventoon voeren. Het hele dorp Nijhuizum is het decor en samen met de muziek, prachtige kostuums en de SULT inventiviteit belooft KRANG een prachtige belevenis te worden.

MIDDEN IN DE WEILANDEN

Nijhuizum is een kleine gemeenschap vlakbij Workum. Naast het boerenleven is er veel ruimte voor recreatie. Je kunt er genieten van de weidse uitzichten en voor

de waterliefhebber is er de aansluiting via de Brekken naar de Fluessen. Voor auto's stopt de weg in Nijhuizum, fietsers kunnen het pontje naar Gaastmeer nemen.

MEER WILLEN OF GENOEGEN NEMEN MET ...

Ivan is 'Krang' hij volgt niet de platgetreden paden. Hij neemt niet, zoals men misschien verwacht, het boerenbedrijf over van zijn vader. Ivan kiest er voor om in de vastgoedzaken te gaan. Het gaat hem voor de wind, hij heeft tal van projecten succesvol afgerond en bereikt wat hij wilde: 'een groots en welvarend zakenman'. Er is nog één droom waar Ivan voor wil gaan: leven van de wind. Maar dan keert plotseling het tij, de recessie slaat toe, zijn plannen stuiten op weerstand en zijn vrouw wordt ziek. Ivan ziet zijn grootste droom steeds verder weg zakken ...

Kaarten zijn te bestellen via www.teatergroepsult.nl vanaf juni 2015

DE JEUGDFOTO

Deze keer het 'yn petear mei' ons eigen redactielid Corrie Leffertstra- van der Weiden, woonachtig aan de Kapelstreek 215/216.

Deze 'import Sleattemer' stond als 'rasechte' Hollandse aan de wieg van menig Sleattemer project zo stond te lezen in de cryptische omschrijving in ons vorige nummer. Het duidde op haar opgroeien in het Noord-Hollandse Heemstede en derhalve was ze geen Sleattemer van geboorte maar is dat na ruim 40 jaar hier wonen en door alle vrijwilligerswerk in de loop der jaren wel geworden. Daarover meer in 'it petear'.

Haar meisjesnaam van der Weiden was afgelopen winter veel in het nieuws met de grote muizenplaag in vooral de Zuidwesthoek van Friesland. En dus zouden de linken zo duidelijk moeten zijn.

De fles Stadsomroeperwijn gaat naar Aleida Samplonius- Pander uit Wijckel. Namens de redactie van harte gefeliciteerd.

Uiteraard rekenen we weer op vele goede inzendingen bij de volgende jeugdfoto waarvan de cryptische omschrijving luidt als volgt:



***Dizze 'LYTSE REKEL' stiet moai
parmantich op de foto yn in
breiden broekje fan tante Gretha***

***(zoals keurig aan de achterkant
van de foto vermeld staat)***

***Hy is no al út it wurk mar naam
destiids as ienige soan it bedriuw
mei deselde namme fan syn heit
oer***

***It bedriuw draait noch hieltyd
ûnder dy namme mar hat no in
oare baas en is net mear yn Sleat***

Als u denkt te weten wie dit 'lytse jonkje' op de foto is, kunt u de oplossing sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar Redactie Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

YN PETEAR MEI CORRIE LEFFERTSTRA- VAN DER WEIDEN

Wie had haar herkend, in haar mooie gesmoke jurk? Ze is geboren en getogen in Heemstede. Johan Neeskens, voetballer en trainer, Kees Prins, acteur en Floortje Dessing, programmamaakster en schrijfster van reisverhalen komen er ook vandaan. Ze wil graag meer vertellen over haar rol in Sleat, ze spreekt Fries en is inmiddels een "echte" Sleatter geworden. Ze heeft mooie en minder mooie gebeurtenissen in haar leven meegemaakt. De mooie herinneringen blijven....

Uit wat voor een gezin kom je?

Corrie: "Ik kom uit een echt traditioneel Rooms katholiek gezin. Thuis waren we wel ruimdenkend. Zo had ik een protestants vriendinnetje en ik mocht wel met haar naar de zondagsschool en zij ging met mij naar de kerk. Mijn ouders hielden ons voor: 'Kijk maar verder dan je neus lang is.' We zaten op een katholieke school. Dat waren scholen voor jongens en meisjes apart. De jongens bij de broeders en de meisjes bij de zusters. Elke dag voor schooltijd gingen we naar de kerk. We hadden een zorgeloze jeugd met een liefhebbende en zorgzame vader en moeder. Mijn ouders hadden zes kinderen, vier jongens en twee meisjes." Lachend: "Natuurlijk was het niet allemaal rozengeur en maneschijn, dat komt in de meeste familie voor. Waar kinderen zijn, wordt ruzie gemaakt. Dat hoort ook bij het groot worden.

Mijn vader werkte bij een wasserij, dat was hem met de paplepel ingegoten want zijn vader had een wasserij (blekerij) aan de Blekersvaartweg in Heemstede waar destijds meerdere wasserijen gevestigd waren. Eerst werkte hij als chauffeur voor het halen en brengen van de vuile en schone was en later als chef van de mangel en inpakafdeling. Een 'streng' chef, hebben mijn broers en ik ondervonden als wij vakantiewerk verrichten bij hem op de wasserij. Je hoefde niet een halve minuut te laat te komen want dan zwaaide er wat. De wasserijen verzorgden de was van ziekenhuizen, hotels, restaurants en de rijkere families in o.a. Aerdenhout, Santpoort en Bloemendaal. Toen mijn vader nog op de auto reed, gingen wij wel eens met hem mee. Hij kon altijd erg goed met mensen opschieten en tijdens deze ritjes werden wij verwend door de mensen waar hij aan de deur kwam. We wisten precies bij welk adres er een aardige mevrouw naar buiten zou komen met wat lekkers voor ons. Mijn moeder was huisvrouw. Zij wilde wel graag buitenshuis werken maar dat vond mijn vader niet nodig. Ach ja,

dat gebeurde in meeste gezinnen om ons heen. Bovendien had ze een gezin met zes kinderen en dan heb je wel het nodige werk te doen! Wel ging ze regelmatig naar haar zus in Mijdrecht – die getrouwd was met een boer en er ook een bloemenwinkel bestierde- daar hielp ze een handje mee, oppassen op de kinderen en kleding verstellen. Mijn moeder heeft tot haar achttiende jaar in Mijdrecht gewoond dus het was ook wel een uitje voor haar om allemaal bekenden te ontmoeten die bij mijn tante en oom over de vloer kwamen. Aan het huishouden – veel meer dan nu – had je een dagtaak. Al ging de was bij ons de deur uit, daar zorgde pa voor, naaide mijn moeder bijna al onze kleding zelf.

Onze vakanties bestonden uit logeren bij nichtjes en neefjes die bijna allemaal in Haarlem woonden. Als wij bij Heemstede de blauwe brug over gingen (de grens tussen Haarlem en Heemstede), dacht ik al dat wij in een ander land waren! Het Groenendaalse bos was ons uitje op zondag of bramen plukken in de duinen, naar IJmuiden of Zandvoort aan zee.

School?

Corrie: "Hoewel ik geen studiebols was, ging ik heel graag naar school. De lagere school was een nonnenschool met lieve aardige zusters. Althans in mijn beleving, een vriendinnetje van die tijd dacht hier heel anders over. Na de lagere school heb ik nog vijf jaar op de huishoudschool, 'Mons Aurea' in Haarlem, gezeten waar ik mijn coupeuse diploma heb gehaald.

Ik had een hele leuke schooltijd met veel vriendinnen.

Thuis was ik op een na de oudste en mijn ouders, vooral mijn vader, moest erg wennen aan het feit dat zijn dochter vaak van huis was. Handbal trainen, wedstrijden op zondag, naar de voetbal (om de jongens ☺) dansles, stappen in het weekend enz. Hij was wel een beetje overbezorgd. Als ik met vriendinnen op vakantie ging dan moest de locatie waar wij logeerden bij voorkeur een katholieke jeugdhierberg zijn. Daar waren een zogenaamde vader en moeder die de boel in de gaten konden houden.

Zo ben ik met een stel meiden van handbal naar kasteel Vaeshartelt in Limburg geweest. Destijds een geliefd vakantieoord voor jongeren. Leuke vakanties, maar met heel wat minder luxe als tegenwoordig. Wij wisten ons bij een wasbakje op de slaapzaal en er was één douche op de gang. Vrij primitief. We sliepen met elkaar op één slaapzaal met stapelbedden. Je ontmoette er veel andere jongeren en er werden spelletjes, uitstapjes e.d. georganiseerd. Zo deden we eens mee aan een handbalwedstrijd met een jongens en meisjes elftal. Omdat het weer niet echt super was, was de kleigrond waarop wij speelden erg glibberig en vies. Graag hield ik mijzelf wel een beetje schoon maar dat hadden de jongens al heel snel in de gaten." Lachend: "Die lange moet je hebben, die moet door de klei gesleurd worden. Ze hebben er veel aan gedaan om mij te pakken te krijgen maar dat lukte ze niet. Ik had geen zin in

een 'modderbad' en hield er rekening mee dat ik mijzelf ook schoon moest maken met zo'n klein straaltje onder een koude douche.

We maakten ook reisjes naar de druipsteengrotten in Limburg, een Rijnreisje of een fietstocht naar Maastricht en Valkenburg. Het belangrijkste was eigenlijk dat je onder het ouderlijk gezag weg was en lekker dingen kon doen die jezelf wilde doen."

Dringen bij het enige wasbakje →



Sjouwe?

Corrie: "Die heb ik op Texel leren kennen. Toen ik achttien jaar was, logeerden we voor twee weken met een stel vriendinnen bij, hoe kan het ook anders, een jeugdherberg op Texel. Dat was *lang leve de lol.*" Smakelijk lachend: "Ik was achttien, mijn school was afgerond en de nodige 'Paultjes en Keesjes' waren de revue al gepasseerd. Het was elke dag prachtig weer en we genoten van zon, zee, strand. Op Texel was beat-boerderij-Sarasani een spannende ontmoetingsplaats voor jongeren. Daar waren we bijna elke avond te vinden. Alcohol werd er niet geschonken (ja stiekem achter de schermen) maar er werd wel veel geblowd. Wij hadden die behoefte niet want zonder dat spul hadden we ook erg veel plezier. Sjouwe kwam ik op het eind van de vakantie tegen.



Ook zijn vakantie liep ten einde en toen hij hoorde dat ik voorlopig nog vakantie had zei hij: "Ga mee naar Friesland." Friesland ik was er nog nooit geweest en het lokte me wel want ik was smoorverliefd maar ik dacht meteen aan mijn vader die in alle staten zou zijn als hij mijn vriendinnen van het station zou halen en ik er niet bij was.

← *jeugdherberg Texel*

Het verstand won het van het hart en ik zei: "Mijn vader krijgt een hartaanval, als ik met jou mee naar Friesland ga", dus dat hebben we maar niet gedaan. Die eerste periode hebben we veel met elkaar geschreven. Het was in november, toen ik voor de eerste keer naar Friesland ging met de trein en bus. Dat was toen nog een *hële* onderneming. Nu voor de eerste keer alleen reizen, voorheen altijd met vriendinnen en altijd met een ander. Ik wist niet wat ik van Friesland moest verwachten. Sjouwe zou mij in Sneek van het station afhalen. Toen de bus stil stond op het station in Sneek bleef ik zitten want ik dacht, dit is vast geen station". Smakelijk begint Corrie te lachen. "In mijn ogen was het geen station, er was helemaal geen drukte. Het was een uitgestorven pleintje maar de bus bleef wat langer staan dus begon ik toch te twijfelen omdat ik het uitzicht had op een fietsenstalling en zoiets zie je vaak bij een station.

Toch maar eens vragen, dacht ik en ja hoor ik moest er uit. Toen ik uitstapte was er geen mens te bekennen. Er was een hotel Bonnema en daar heb ik Sjouwe gebeld. Hij zou me namelijk ophalen. Maar ja, de communicatie bij de Leffertstra's liep wel eens anders, nu na zoveel jaren weet ik dat inmiddels, maar toen nog niet." Lachend: "Sjouwe zou mij met de auto van zijn vader ophalen, maar Gert en Mattie (broer en schoonzus van Sjouwe) waren hiermee vertrokken om de boodschappen te doen, dus was er een dubbele boeking! En er werd *ook* niet gebeld naar Bonnema, van het kan nog wel even duren. Ik zat daar te wachten met het idee: 'Ik neem de volgende bus maar weer terug, want hij komt niet meer opdagen. Achteraf kun je er om lachen maar toen best wel spannend. Uiteindelijk kwam Sjouwe opdagen, natuurlijk ontzettend nerveus en ach zo je ziet is het allemaal weer goed gekomen. De rit naar de boerderij duurde langer dan ik had gedacht. Sjouwe had gezegd dat het wel in de buurt van Sneek was maar ik had een heel ander beeld van wat vlak in de buurt was. Uiteindelijk kom ik op de boerderij van Leffertstra in Wijckel terecht op het eind van de Ee buurt (Ywert) en daar hield de wereld op.

De eerste keer dat ik de drempel van de boerderij over stapte dacht ik: 'Oh nee die lucht, dat hou ik geen weekend vol.' De koeien stonden onder een dak met de woning en als je dat niet gewend bent ruik je dat onmiddellijk maar na een paar uurtjes was ik hier al aan gewend. Tijdens mijn eerste bezoek hadden de ouders van Sjouwe visite. Dat waren Friezen die niet meer in Friesland woonden. Zij vonden het natuurlijk fijn om weer eens fries te praten dus werd er die middag erg veel Fries gesproken. Ik kon er geen touw aan vast knopen. Je verstaat het echt niet. Elke keer dacht ik: nu weet ik waar ze het over hebben en dan bleek het over heel iets anders te gaan.

Sjouwe moest op een gegeven moment gaan melken". Lachend: "Hilde dat beeld zal ik nooit vergeten. Sjouwe die in een grote overall met grote

laarzen achter die koeien aanliep om ze op stal te jagen. Ik was echt niets gewend wat dat betreft! Na het avondje stappen ging Sjouwe bij thuiskomst nog even de koeien inspecteren en ik liep achter hem aan door de stal maar wat zijn koeien *groot!!* Heel beangstigend vond ik het. Ik ben geen held op dat gebied. In dat opzicht ben ik geen "echte" plattelandsvrouw, maar heb wel geleerd om met die angst voor bepaalde dieren om te gaan.

In het begin miste ik de kust hier, niet even langs het strand kunnen lopen. Het IJsselmeer had geen branding. Al jaren ben ik verknocht aan de prachtige omgeving van Gaasterland. Dat heeft Sjouwe me wel geleerd. Hij kent alle mooi plekjes op zijn duim. Sjouwe en ik hebben vier jaar verkering gehad. In de weekenden kwam ik naar Wijckel toe. Sjouwe kwam eens in de zoveel tijd naar Heemstede, die werkte in de weekenden meestal. Na ons trouwen (1971) zijn wij in Sloten aan de Kapelstreek komen wonen. Heemstede miste ik niet echt, het leven hier ging gewoon door. We kwamen op een leuke buurt terecht en er hing een goede sfeer. Buren kwamen zich spontaan voorstellen de een abonneerde ons op de Leeuwardercourant en de ander bood me een baantje aan. Naast ons op nr. 215 woonde Aaltje en Jentsje Tromp – dat huis nr. 216 hebben wij in 1995 gekocht en van twee woningen één gemaakt. Joke - de beppe van René van Dijk woonde op nr. 217, met zes jongens. Haar man is verongelukt toen ze zwanger was van haar zesde kind. Een moedige vrouw. Daarnaast woonden Geeuwke en Geeske Ykema die een bouwbedrijf hadden en waar ik een aantal jaren in de huishouding heb gewerkt. Daar heb ik een hele goede tijd beleefd. Veel gelachen ook met Geeske. Aan de andere kant van ons huis woonden Iebe en Trijntje van Dijk en later hun dochter Arendje met Dicky Alting. We zaten min of meer ingesloten tussen de burens. Johannes en Annie van der Goot achter ons en ons tuintje grensde aan de tuin van de bakkerij van Geale en Douwtsje Risselada. Hun dochter Aaltje kwam 's maandagsavond vaak langs als Sjouwe naar het muziekkorps in Wijckel ging om te drummen. In zo'n sfeer kom je hier en ik heb me nooit een vreemde eend in de bijt gevoeld. Een voordeel was dat Sjouwe uit de omgeving kwam en Tine (zus van Sjouwe) en Kees de Groot woonden met hun gezin bij de molen. Fries spreken ging me redelijk goed af en ik was snel ingeburgerd. Slotenaren zijn overigens wel wat gewend met al die toeristen dus schrikken niet gauw van een vreemde eend in de bijt.

Tijdens de bouw van de Spannenburgertoren (1971-1972) werkte ik ook bij de Stadsherberg, ik hield de kamers schoon van de bouwlieden die daar door de week logeerden. Jan Vrieswijk de eigenaar, was een mooi figuur die wel van een geintje hield. Hij kon ook lekker koken en maakte 's winters heerlijke snert. In het weekend kon je dan met je pannetje snert bij hem gaan halen. We hebben daar ook op stijldansen gezeten met veel andere echtparen uit Sloten. Zeer gezellige avonden waren dat

waar veel werd gelachen.

Mijn ouders kwamen ook regelmatig op bezoek. Dan bleven ze logeren in het begin met nog drie kinderen mee." Corrie gaat overeind zitten en roept enthousiast: "Met zijn allen in dit kleine huisje. Prachtig! In de eerste jaren heb ik heel veel met mijn moeder geschreven, die correspondentie heb ik allemaal nog bewaard. Mijn moeder was in het begin van mijn verkeringsstijd wel een beetje bang of ik wel zou aarden. De jongste zus van mijn moeder zag er goed uit en heeft een tijdje als fotomodel gewerkt tot dat ze ging trouwen een boer. Haar schrikbeeld was dat ik dikker, dikker en dikker zou worden – zo'n echte moeke – , met een stel kinderen om mij heen. Dat beeld heeft ze al snel laten varen, toen ze eenmaal Sjouwe zijn ouders had leren kennen en hier een paar keer was geweest.

Natuurlijk waren er verschillen, in mijn tijd waren de jongens in het westen 'galanter'. Ze hielden een deur voor je open en hielpen je in de jas. Dat ging er in Friesland anders aan toe. Dat was even wennen. Ook het stappen ging er soms ruig aan toe. Alle vrouwen liepen in een spijkerbroek. Ik was – en ben nog steeds wel – iemand van de leuke rokjes. Sjouwe vroeg op enig moment aan mij: "Draag jij geen spijkerbroek? Nu vind ik het zo leuk dat de meeste jonge vrouwen weer leuk rokjes en jurkjes dragen. Die jonge meiden van nu zien er allemaal leuk uit."



Simone is in 1972
geboren,
Boudewijn 1975
en David 1982.
Toen de kinderen
klein waren
kwamen Tetsje
(van Hylke Jan) en
ik veel bij elkaar
over de vloer.
Simone en Tjepko
hadden zo'n Jip en
Janneke
verhouding.

Simone en Tjepko (Jip en Janneke)

We hebben veel aan elkaar gehad in die tijd. Zomers nam ik de kinderen mee naar o.a. de Hege Gerzen. Tetsje was gebonden aan de winkel maar we zaten soms ook uren bij haar in de tuin zodat de kinderen met elkaar konden spelen. Wat relaxed!

Toen de kinderen niet meer meegingen op vakantie, zijn Sjouwe en ik op

fietsvakantie gegaan. De eerste jaren logeerden we in Bed en Breakfast, maar later gingen we kamperen. Tijdens het fietsen kwamen we overal campings tegen. Dat leek ons zo gemakkelijk, dan hoefde je ook niet steeds iets af te spreken. Destijds hadden we nog geen mobiel en moest je de overnachtingen plannen. Met een tentje heb je de vrijheid en dat was super. We hebben diverse routes gefietst en heel Nederland doorkruist. Ook in Duitsland en België. Altijd vanuit huis vertrekken. Je stapt op de fiets en je hebt vakantie. Als je met het vliegtuig gaat, hebben we ook wel gedaan hoor, duurt het een tijd voordat je op de plaats van bestemming bent.

Nu doen we geen fietsvakanties meer. Wel ga ik nog met mijn zus en schoonzus fietsen. Met Sjouwe niet meer, want die houdt er niet van om in de regen te fietsen.” Smakelijk lachend: “Ja, je kiest voor een fietsvakantie en dan kan het regenen. Tegenwoordig boeken we steeds een leuk huisje en daar vanuit maken we veel fiets- en wandeltochten. Babs, mijn zus, gaat mee en als het regent kan je thuis blijven maar we fietsen heel veel. We raken de auto dan niet meer aan. Heerlijk dat fietsen. Ik hoef niet de hele wereld te zien, Nederland is mooi genoeg. Wel ben ik een ‘doe-mens’, lekker fietsen en wandelen. Voor een hele week op het strand liggen, kan ik de rust niet vinden.”



Op de fiets door het mooie Nederland

Sloten 700?

Corrie: “In 1982 bestond Sloten 700 jaar”. Een vreugde kreet volgt. “Dat was zo’n *gigantisch* feest hier! Fantastisch, echt waar. We hadden destijds nog een eigen stadsbestuur. Later kwamen we bij Gaasterlân-

Sleat. Tjipke de Jong, hij was de grote initiator – vond dat we vóór de herindeling het bestaan van Sloten 700jaar stad, uitbundig moesten vieren. In 1981 is er een commissie samengesteld, die verantwoordelijk was voor de festiviteiten die gedurende de zomer van 1982 zouden plaatsvinden maar er kwam zoveel bij kijken dat besloten is om het een jaar uit te stellen. De commissie bestond uit Tjipke de Jong ('historicus' en motor), Jan de Vreeze (gemeente bestuur) Jetze Schat (directeur van de veevoerfabriek), Tjitte van der Goot (bankzaken), Hendrik Spoelstra (brandweer), John Postma (pr en lay out) en mijn persoon (coupeuse).



V.l.n.r.: Hendrik Spoelstra, Jetze Schat, Jan de Vreeze, Tjipke de Jong, Corrie Leffertstra, John Postma en Tjitte van der Goot

De vergaderingen vonden plaats in de Stadsherberg die toen eigendom van de fabriek was. Van mij werd verwacht er voor te zorgen dat alle Slotenaren ten tijde van de festiviteiten in historische kleding ten tonele zouden verschijnen en de Sleattemer vlag, ontworpen door Tjipke de Jong, moest natuurlijk overal uithangen tijdens de festiviteiten. De eerste actie die ik daarvoor ondernam was met Antsje Swart en Mieke Pander, twee enthousiaste en creatieve dames. Op Sipelsneon in 1982 hadden we een stand met patronen en voorbeelden van simpele 'historische' kledingstukken o.a. kragen, mutsjes, schorten, pofbroeken enz, enz. Het moest natuurlijk niet te moeilijk zijn, want het was voor één zomer en we wilden zo veel mogelijk dat iedereen mee deed. *Nog even over Sipelsneon, die dag is volgens mij in 1982 in het leven geroepen ook n.a.v. Sleat 700.* Kleding moest er komen voor: de

schutterij (die toen werd opgericht), representatieve meisjes, Spanjaarden die de stad gingen veroveren en het muziekkorps (ook voor deze gelegenheid opnieuw opgericht). Ook de gemeenteraadsleden en hun gemaal en gemalin. Jan Sikkes had een goede klant aan ons, meters fluweel en andere stoffen hebben we er gehaald.



Opening Sleat 700, wachten op de CDK Hans Wiegel

Soms maakte ik dagen van achttien uur. 's Morgens zes uur baby David badderen, voeden en ontbijten, kinderen naar school en achter de naaimachine ondertussen de aandacht verdelen tussen gezin en werk tot 24.00 uur, boel aan de kant en naar bed.

Natuurlijk had ik veel hulp van andere dames o.a. Anskje Bergsma. Wij gebruikten de vloer van de "Poarte" om de patronen op de ellenlange lappen stof te leggen. David was een klein hummeltje die nam ik overal mee naar toe, hij dribbelde mooi om ons heen. Hoe ik het allemaal klaar speelde? Achteraf denk ik dat ik zo het verdriet van het overlijden van mijn vader in dat voorjaar heb verwerkt.

De overige commissieleden deden intussen ook hun werk en zo brak de opening van Sleat 700 aan, die verricht werd door de commissaris van de koningin in Friesland Hans Wiegel. Hij werd ontvangen door het stadsbestuur o.l.v. toenmalig (vervangend) burgemeester Faber. Het was

een groots spektakel met 's avonds acts van Slotenaren en oud-Slotenaren en een optreden van Rients Gratama in een grote tent bij de jachthaven. Het was een geweldige en zeer geslaagde dag en echt IEDEREEN zag er prachtig uit. Gedurende de hele zomer waren er activiteiten. Super veel gasten hebben Sloten bezocht. Er was een brandweerdag met demonstraties van de oude spuit tot modern materiaal, een middeleeuwse bruiloft, gondelvaart, zeilwedstijden van ronde en platbodems, de overval van de Spanjaarden werd nagespeeld en voor de kinderen waren er diverse activiteiten.

Wij hadden toen een zeer actieve groep mensen waaronder Toos van Houten die de spil was achter de jeugdactiviteiten. Toen Henny Huisman nog niet bekend was met zijn playbackshow werd er hier in 'De Poarte' al jaarlijks een playback wedstrijd gehouden. Ge-wel-dig! Ik denk wel eens als de jongelui van toen dit nu nog eens zouden doen, tijdens de reünie of zo. Volgens mij krijg je dan een top avond! Voorafgaand aan de playbackwedstrijd was er een modeshow voor de allerkleinsten met vaak zelfgemaakte kleding

die ik dan aan elkaar moest praten. Tijdens een van deze avonden werd ik voor het vele werk dat ik tijdens Sleat 700 verricht had gekozen tot Sleattemer van het jaar.

Ik hoop van harte dat er weer een groep bevlogen mensen zal komen die onze 'Poarte' kan behoeden voor de ondergang."



Corrie, Sjouwe en kinderen tijdens Sleat 700

De Stadsomroeper?

Corrie: "Tja, toen ik hier kwam wonen, werd ik benaderd door Fimke de Vreeze met de vraag of ik mee wilde helpen bij het schoonmaken van de kerk, ook werd ik gevraagd om bij het kerkkoor te komen zingen en al ras volgde zitting in de parochieraad en kreeg ik het maken van de notulen in mijn schoot geworpen, toen dacht ik: ' Mijn hemel, dat heb ik nog nooit gedaan.' Toen de kinderen naar school gingen werd ik gevraagd voor de medezeggenschapsraad en daarna ben ook enkele jaren secretaresse geweest van het schoolbestuur. Daar heb ik vast wel flaters geslagen. Na een deelstudie aan de moedermavo heb ik o.a. mijn Nederlands en grammatica verbeterd. Ik heb het altijd met veel plezier gedaan en heb er ontzettend veel van geleerd.

Toen ik door de redactie van de Stadsomroeper werd gevraagd heb ik daar 'ja' tegen gezegd. Dit werk doe ik inmiddels al weer vijftwintig jaar. Ooit was het een gemeentelijk blad. In de huidige vorm bestaan we in 2019 veertig jaar. Gerben Stegenga is jarenlang de grote motor achter de Stadsomroeper geweest. Wat heeft hij er een tijd en energie in gestoken. Daar heb ik heel veel respect voor. Ook Jaap Lubach heb ik als redactielid nog meegemaakt. Jaap en Germ konden vlot en humoristisch schrijven. Hanny Bergsma en ik deden de opmaak. Toen was het nog echt een aantal dagen knippen en plakken op een lichtbak. Maar goed, in 2019 komt er vast en zeker een feestje. De allereerste Stadsomroeper werd gestencild en getypt op een oude typemachine." Corrie loopt naar boven om in het archief van Sjouwe te duiken naar één van de eerste exemplaren. "Ja, we hebben als blad en als redactie een hele ontwikkeling doorgemaakt. Vroeger raapten we en nietten we met de vouw- en niet ploeg met o.a., Geertje Breimer, Reino Oenema, Klaske Roffel, Jittie Bakker, Pier Krol, Joop de Vries, Klaas Tromp, Richtsje de Vries, Kornelia Visser en ongetwijfeld vergeet ik nu mensen maar dat waren altijd zeer gezellige avondjes. Tegenwoordig gaat alles via de computer en krijgen we de Stadsomroeper kant-en-klaar aangeleverd. Maar ik heb te allen tijde met veel plezier het werk gedaan. Ik wil ook graag dat het blad er mooi uit ziet, we letten ook op de kwaliteit van de foto's maar we zijn wel afhankelijk van wat er aangeleverd wordt. De Stadsomroeper wordt veel gelezen door ouderen. Die zoeken herkenning van vroeger. Ik denk dat – maar zeker weten doe ik het niet - het voor jongeren te weinig interessant is. Die delen informatie via Facebook en Twitter, ja, en zo snel gaat het met de informatie in de Stadsomroeper niet. Iedereen leest wat interessant is. Dat kan per mens verschillen. Dat is overigens ook prima."

Peuterspeelzaal?

Corrie: "Destijds zat ik in de welzijnsraad van de gemeente. De culturele raad van Sloten is daarin opgegaan. Onze kinderen zaten op de peuterspeelzaal in Balk. De welzijnsraad was verantwoordelijk voor het verdelen van de subsidies. Op een gegeven moment werd mij gevraagd of er in Sloten geen behoefte was aan een opvang voor peuters. Met Hinke Jissink en Emmy Poortema hebben wij een soort enquête gehouden. Dat was lachen want er kwam weinig respons op. Destijds werden wij gezien als luie moeders, die even los van de kinderen wilden zijn. Zo voelde dat voor mij. We kregen reacties in de trend van: 'Moeten de kinderen nu al naar school?' Kijk, de gezinnen werden steeds kleiner en wij vonden het belangrijk dat ze leerden spelen en delen. Vroeger met grote gezinnen, voedden de kinderen elkaar op. Dan was er altijd wel een broertje of zusje om mee te spelen. Maar dat is nu en destijds was dat ook al niet meer zo. Vandaar dat wij een peuterspeelzaal heel belangrijk vonden. Je had er niet eens een rustige ochtend van, want je

kind moet op tijd gebracht en gehaald worden. Enfin, ik meldde dit voorval natuurlijk tijdens een vergadering en toen zei welzijnsraadslid Mevrouw Kei-Alta tegen me: 'Je moet gewoon beginnen en dan komt iedereen vanzelf.' Dat was een goed advies en een schot in de roos. Gewoon beginnen. Het werd een groot succes. We hebben iedereen bericht gedaan dat we open gingen. Er kwam een leidster uit Wijckel, die had geen baan en haar leek het leuk om op de peuters te passen. Er was ook een moeder die meehielp. We hebben een speelgoedactie gehouden en er werd gul gegeven. De eerste peuterspeelzaal was gevestigd in 'De Poarte' en na een feestelijke opening, volgens mij in 1986, was de peuterspeelzaal een feit! Er waren destijds geen richtlijnen, zoals nu bijvoorbeeld: Je moet zoveel peuters bij zoveel leidsters plaatsen. We wisten zelf wel wat wel of niet verantwoord was, dat zagen de ouders ook en het liep als een trein. Na het opstarten ben ik uit het bestuur gegaan omdat David naar de basisschool ging. Momenteel heeft de PZ door strengere maatregelen van gemeentewege een professionaliseringsomslag gemaakt, met betaalde krachten en veel richtlijnen wat wel en niet kan/mag. Nu schijnt het allemaal weer te veel te kosten en moet er waarschijnlijk bezuinigd worden. Of de bezuinigingen door gaan, weet ik niet maar ik denk wel eens, had je er dan maar nooit mee bemoeid. Ja, regels zijn goed waar je je vanwege veiligheid aan moet houden maar het gaat me wel eens wat te ver. Je kunt niet alles voorkomen. Hoeveel kinderen krijgen niet een ongelukje als de ouders of wie dan ook even niet opletten?"

Verschillen met het leven Heemstede en in Sloten?

Corrie: "De verschillen hebben, denk ik, vooral te maken hebben met de tijd. Mijn ouders hadden een andere jeugd. Toen zij jong waren, was het oorlog. Na de oorlog zijn ze getrouwd. Er was geen TV en zij waren volgbaar in het geloof. Later veranderde dat natuurlijk en toen wij ouder werden, waren er soms dan ook stevige discussies. Kinderen leren van hun ouders maar ouders leren ook van hun kinderen. Wij zijn opgegroeid in een vrij Nederland niet beseffend dat de oorlog nog zo kort geleden was. Mijn ouders gaven liefde en wilden ons het liefst beschermen tegen alle narigheid. Zo doen wij dat ook. Met vallen en opstaan zijn wij groot geworden en zo gebeurt dat ook bij onze kinderen en kleinkinderen. Ik denk dat je onwillekeurig dingen meeneemt in de opvoeding die je van huis uit hebt meegekregen. Zo heb ik wel eens gedacht: 'O, nu lijkt ik mijn moeder wel' als ik eens een uitspraak deed. Mijn moeder zong veel en graag. Zij leerde ons leuke kinderliedjes en versjes, die ik heb doorgegeven aan de kinderen en het leuke is dat de kleinkinderen sommige versjes ook al kunnen zingen of opzeggen.

Toen David zes jaar was, ben ik aan het werk gegaan bij Steegenga Mode. Eindelijk mijn eigen loon verdienen! Nu ben ik 66, mijn beide

ouders zijn niet ouder geworden dan 64, en ik mag nog blijven werken, wat een voorrecht! Tot nu toe doe ik dat met veel plezier, 'k heb leuke collega's en ontmoet fijne mensen waar ik hopelijk iets voor kan betekenen."



Corrie met David, Boudewijn en Simone, op de boot van oom Jos op het Spaarne

Beppe geworden?

Corrie: " Ja, wij hebben hele bijzondere kleinkinderen. De eerste is Jildou, bijna twaalf jaar en dochter van Bennie en Simone maar ook van Pieter, Thiadrik is haar broer van zeven jaar, dan is er Anne Marrit van zeven jaar, dochter van David en zijn ex -vrouw Sandra, haar zusje Danique is twee en een half jaar en dochter van David en Jildou en dan hebben we nog Brent die over drie maanden vier jaar wordt. Hij is de zoon van Sonja en Boudewijn. Sonja is een goede vriendin van Boudewijn die destijds heeft gekozen voor het bewust alleenstaand moederschap.

We hebben heel veel met elkaar beleefd, het overlijden van Bennie, man van Simone die toen zeven maanden zwanger was van hun eerste kindje (Jildou), en tien jaar later het verlies van Boudewijn. Dat zijn hele zware jaren. Dat de tijd alle wonden heelt, is niet waar maar het krijgt een plekje, het hoort bij ons leven. Simone is weer gelukkig met Pieter, Jildou en Thiadrik. Bennie is een onderdeel geworden van hun en ook ons

leven. Zo zal dat met Boudewijn ook zijn. Vrienden en vriendinnen van hem komen elk jaar op of tijdens zijn geboortedag naar Sloten. Dit jaar zou hij veertig jaar zijn geworden. Ter gelegenheid daarvan spelen ze met de band (van Boudewijn) bij De Spider in Balk. David treedt op als zanger. Dat houdt voor hen de herinnering levend. Voor ons fijn om te weten dat hij zoveel lieve mensen om hem heen had.

Slotenaren zijn in tijd van nood en verdriet ook altijd een grote steun voor ons geweest en dat scheidt een band. Dat is denk het fijne om in een kleine gemeenschap te wonen, waar de mensen om elkaar denken.

Wij hebben geen speciale oppasdagen voor de kleinkinderen maar als het nodig is, dan zijn wij er. De hand en spandiensten zeg maar. David belde net, of ik straks even wil oppassen en ja, dat doe je dan."

De bel gaat en kleindochter Danique komt 'in stikje bôle iten.' Dat is het einde van 'it petear'.

Hilde de Haan



WEDSTRIJDDAGEN IFKS-KAMPIOENSCHAP 2015

Het IFKS-Skûtsjesilen is van zaterdag 1 augustus t/m 8 augustus 2015.

Dag	Datum	Plaats
Za.	01-08-2015	Hindeloopen
Ma.	03-08-2015	Stavoren
Di.	04-08-2015	Heeg
Wo.	05-08-2015	Sloten
Do.	06-08-2015	Echtenerbrug
Vr.	07-08-2015	Lemmer
Za.	08-08-2015	Lemmer (Finale)



De wedstrijdcommissie

STADSHERBERG SLOTEN

Recentelijk heeft de Stichting Van der Wal Restauratiefonds, onderdeel van de Stichting Van der Wal fonds, de voormalige Stadsherberg aan het Van der Walplein/Koestraat aangekocht.

Wij zijn hier zeer content mee, omdat het pand – dat na het vertrek van de glasblazerij al een poosje leeg staat – naar onze mening beeldbepalend is voor de entree van Sloten en ook functioneel belangrijk is voor de stad.

Het is de bedoeling dat we na een kleine opknapbeurt om ons heen gaan kijken naar gegadigden voor de huur van het pand hetzij voor het geheel, hetzij in gedeeltes, waarbij het natuurlijk heel plezierig zou zijn als de bestemming een spin-off kan opleveren voor Sloten, ook in de stille tijd.

Het gebruik van het pand kent wel een aantal beperkingen in de gebruiksmogelijkheden, mede door de achtergelegen fabriek. Zo is gebruik van het pand o.a. niet toegestaan voor bewoning, overnachting en horeca.



ansichtkaart van de stadsherberg in de 60er jaren

De komende tijd hopen wij via een aantal plaatselijke en regionale kranten aandacht te vestigen op de verwerving en beschikbaarheid van dit historische pand en potentiële gebruikers te stimuleren om contact met onze stichting op te nemen indien zij geïnteresseerd zijn.

Deze zelfde oproep willen wij graag eerst doen via 'de Stadsomroeper'. Het contact- adres is Heerenwal 53 en mondeling zijn de leden van het bestuur natuurlijk altijd benaderbaar o.a. René Kuijl voor bouwtechnische vragen en Durk Leentjes voor vragen aangaande bestemmingsplan e.d.

Met vriendelijke groet,
Jaap Vlessing, voorzitter

WSV SLEATTEMERMAR

Het vaarseizoen is fris van start gegaan, zeker bij haar eerste activiteit: De Waddentocht is gehouden van 30 april t/m 3 mei. Aan deze tocht deden acht zeilschepen en één motorboot mee.

Het doel was zeilers ervaring bij het varen op de Wadden in een groep bij te brengen. Saamhorigheid en gezelligheid staan hierbij voorop.

Elk jaar probeert het flottielje een Waddeneiland te bereiken. Dit jaar lag Vlieland in het vizier.



Donderdag na het palaver vertrok de vloot met een stevige Wester naar Makkum. Daar werd overnacht om de volgende dag de overtocht te maken naar Vlieland via Kornwerd en Harlingen. Er stond veel wind, het tij was ongunstig, er moest dus veel op de motor gevaren worden. Alleen in de Boontjes lukte het zeilen. Na zo'n dag hard werken viel het happy hour in het zonnetje op Vlieland wel in de smaak. De volgende dag, zaterdag, vertrok de vloot weer naar de Friese kust via Harlingen en Kornwerd. 's Avonds werd de tocht afgesloten met een diner. Zondagmorgen voer iedereen op eigen initiatief terug naar zijn thuishaven.

Het was een zeer geslaagd evenement, mede dankzij de weergoden die deze tocht mogelijk hebben gemaakt. Was deze activiteit twee dagen eerder gepland dan was zij zeer zeker in het water gevallen en hadden de schepen verwaaid gelegen.

Wat voor activiteiten heeft de vereniging nog meer op haar programma staan?

Allereerst het **jeugdzeilen**. In mei heeft de eerste voorbereiding plaats gevonden: omslaan en weer overeind komen in het zwembad De Baron in Wijckel. In **juni** volgt dan de echte **zeilcursus**: in vijf lessen leren de kinderen zeilen.

Dit jaar worden door de watersportvereniging geen nationale kampioenschappen georganiseerd. Wel vinden de jaarlijks bekende **ronde – en platbodemwedstrijden** plaats op **25 juli** en de **Sleattemermar zeilwedstrijden** (voorheen bungalowwedstrijden) op **8 augustus**.

Vrijdag **5 september** is er weer een gezamenlijk treffen in het **clubgebouw Roefke Rebbel** (van 17.00- 19.00 uur), naast badmeester Keimpe, aan het Slotermeer. Ongetwijfeld zal de lucht dan bol staan van "sterke" zeemansverhalen, beleefd in het achterliggende vaarseizoen.

Traditiegetrouw zal het seizoen worden afgesloten met de **Familie Valkendag** op **3 oktober**. Op deze dag zeilen de leden in gehuurde valken twee wedstrijden. Het evenement wordt 's avonds afgesloten met de prijsuitreiking en een gezellig eten.

Inlichtingen over de Watersportvereniging kunt u vinden op www.sleattemermar.nl of een mail sturen naar info@sleattemermar.nl

Jan Letterie

MODDER RACE 5 SLEATTEMER FROULJU

Na vele trainingen in het Wijckeler bos en rondom Sloten zijn wij (Regina, Marijke, Astrid, Coby, Meta en Geja) zaterdag 23 mei vol goede moed vertrokken naar Spaarnwoude om daar een *mud race* te gaan doen en wel de *hills-edition* van zeven km.

Het was de hele week ervoor al koud en regenachtig geweest dus we wisten vooraf dat het koud en modderig zou worden. We wisten ook doordat we filmpjes op internet van vorig jaar hadden gezien dat we zeker niet schoon en droog zouden blijven.

Aangekomen in het mooie natuurpark hadden we de eerste beproeving al te pakken: plassen op een dixie (bouwplaats wc, red.) waar honderden mensen ons voor waar geweest. Bah, maar als je moet, heb je geen keus.

De eerste opsteker! De zon kwam te voor schijn na al die koude dagen. En na een super warming-up op hiphop muziek mochten we starten. Marijke zorgde ervoor dat we over de hoge schutting kwamen, zij gaf ons een opstap op haar handen en schouder. Iedereen kwam erover heen maar toen moest Marijke nog. Gelukkig hielp de stoere D.J. haar met een kontje.

Wij dachten dat Nederland tamelijk vlak was maar wij moesten toch echt bergen en heuvels op draven van honderden meters hoog. Onderweg moesten we vervolgens touw klimmen, gewichten omhoog trekken, door moddersloten zwemmen (brrr !!!) door middel van netten uit kanalen klimmen, met zware hamers en Vikingschilden sjouwen, op, mekaars rug een end rennen en als klap op de vuurpijl kopje onder in een echte ijsbak!! Dat was zo ontzettend koud dat er begeleiding bij stond om iedereen bij te staan. Daarna nog een zestal klei heuvels met diepe water/klei bakken over klimmen/zwemmen, heuvel op zo'n 100 meter tijgeren onder prikkeldraad door.

Kortom het was een unieke belevenis van ongeveer 1,5 uur. Helaas was het water om ons na afloop af te spoelen op zodat we ons een beetje afgeveegd hebben met een handdoek en toen moe maar voldaan naar de grote M zijn gegaan in Lelystad. Wat ook nog veel indruk op ons maakte, was dat we onderweg in de smalle bospaadjes een groep gehandicapten met begeleiders inhaalden. Mannen met protheses en zelfs iemand in een rolstoel die met behulp van slobberbanden omhoog en naar beneden werd gehesen.

Zo zie je maar: waar een wil is, is een weg.



Op de foto de vijf sportieve, dappere dames nog schoon en droog: staande v.l.n.r.

*Coby Plantinga , Astrid de Vries, Meta Bosma, en Regina de Vries.
Zittend Marijke Haga en Geja Sikkes*

Voor wie volgend jaar mee wil? Dan gaan ze voor de 12 km race.

SPONSORLOOP THOR IN CENTRUM SLOTEN

Als jaarlijks terugkerende happening vond op vrijdag 29 mei jl. de THOR-sponsorloop plaats in het centrum van Sloten. Start en finish waren aan de Voorstreek.

Er deden onder frisse weersomstandigheden 32 jeugdleden mee afkomstig uit Sondel, Tjerkgaast, Wyckel en Sloten. De deelnemers konden zich laten sponsoren voor een vast bedrag of per ronde. Voor de kleuters was een ronde ca. 200 meter en voor de oudere kinderen 350 meter. De kinderen hebben zich enorm ingezet om een flink bedrag voor hun gymvereniging bij elkaar te lopen. Het eindbedrag was bij het ter perse gaan van deze Stadsomroeper nog niet bekend. Na afloop kregen de kinderen allemaal een lekker ijsje.

Margreet de Boer



DARTCLUB BULLS EYE VERDEELT DE PRIJZEN

Na weer een leuk dartseizoen te hebben gehad, werden in de Koepoort op 8 mei jl. de prijzen weer verdeeld. Bij de heren eindigde, net als vorig jaar, Harry Mulder op de eerste plaats en bij de vrouwen werd de comeback van Natascha Zandstra bekroond met een eerste plaats. Dit jaar werd de poedelprijs uitgereikt aan Ineke Visser.

Tevens werden beide eerst genoemden ook winnaar in het gemiddelde puntenklassement.

Het klassement is als volgt:

1 Harry Mulder	36-91	6 Natascha Zandstra	36-48
2 Ronny Wijnia	36-84	7 Richtje de Vries	36-42
3 Ary Verhoeff	36-83	8 Astrid Wijnia	36-27
4 Gert Wiebe Punter	36-68	9 Romke Haringsma	36-24
5 Carel de Hoop	36-51	10 Ineke Visser	36-22

Mocht je zin hebben om 's winters ook een potje te darten? De club kan nog enige leden m/v erbij hebben...dus kom eens vrijblijvend langs. We beginnen weer 16 september om 20.00 uur in eetcafé/pannenkoekhuis de Koepoort.

VOLLEYBALVERENIGING SLEAT

Voor ons zit het volleybal seizoen er weer op. In september gingen wij met twaalf dames van start en daar zijn nog 3 dames bij gekomen.



Een zeer gezellige groep waarvan een aantal mee speelt in de onderlinge competitie. Dit jaar waren de prestaties minder dan voorgaande jaren. Maar volgend jaar gaan we weer mee doen en kunnen ons dan verbeteren. Een mooi doel om aan te werken.

Ook de nacht van de volleybal is bezocht door een team van Sleat. Onder de naam "Biertje" werd er zeer fanatiek gespeeld. Na de wedstrijden moest de naam van het team ook hoog gehouden worden. Dit was een geslaagde avond.

In september beginnen de volleybaltrainingen weer. Wij zijn nog steeds opzoek naar enthousiaste dames die mee willen trainen. (reuze gezellig team waarbij je je snel thuis voelt) De trainingen zijn op dinsdagavond van 19.30 uur tot 20.45 uur in de gymzaal in Sloten. Lijkt het je iets..... kom dan gerust een vrijblijvende training bijwonen.

Nog even een oproepje aan oud bestuursleden van de volleybal: Heb je nog papieren thuis liggen dan kun je die in leveren bij één van het bestuur of een lid van de volleybal. Wij hebben niet alle papieren van de voorgaande jaren in ons bezit en zouden dat wel graag compleet willen maken.

Namens het bestuur wensen wij jullie een fijne vakantie en tot ziens in september bij de volleybal.

Tanja Kombrik, Yneke Kramer en Marieke Gijzen



TENNISVERENIGING SLEAT

UITNODIGING

Barbecue Toernooi 2015

Het bestuur van de tennisvereniging heeft onlangs besloten om voortaan bij een tennistoernooi niet alleen de leden, maar ook andere belangstellenden uit te nodigen om er een leuke sportieve middag van te maken, want het spreekwoord zegt: Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Daarom nodigt het bestuur alle (oud)leden, haar sponsors en alle andere sportieve belangstellenden uit om zich op te geven voor het barbecuetoernooi op: **zaterdag 19 september a.s.** 's Middags wordt er eerst getennist en daarna volgt een gezellige barbecue.

We hopen er met elkaar een sportieve middag en een gezellige avond van te maken. De Olympische gedachte van: - Meedoen is belangrijker dan winnen – zal deze dag ook weer hoog in het vaandel staan.

Datum: zaterdag 19 september a.s.
Spel: mixed dubbel
Plaats: tenniscomplex op It Krûdfjild

Hoe laat het begint en wat de kosten zijn, is op dit moment nog niet bekend. Maar de datum en de locatie staan vast. Een ieder kan zich opgeven tot uiterlijk woensdag 16 september a.s. bij:

Foeke de Boer, Spanjaardsdijk 10.
e-mail fudeboer@hotmail.com
mobiel/WhatsApp 06-46713496



Met vriendelijke sportgroeten,
Het bestuur



EVEN KENNISMAKEN MET NIEUWE BRÊGEWIPPER

Rampersad Ramauter (58 jaar)

Tien jaar werkte ik op de brug op de rondweg in de Lemmer, de brug is voor de gemeente de Friese Meren komen te vervallen. De provincie heeft de brug overgenomen. Douwe Kraak is coördinator geworden van alle brugwachters. Al veertig jaar woon ik met heel veel plezier in Lemmer maar kom uit Suriname. Ik ben getrouwd met Baukje en samen hebben we twee kinderen, Nadia en Harry. Mijn dochter woont inmiddels zelfstandig in Beetsterzwaag en mijn studerende zoon woont nog thuis. De "Liefde" bracht mij 10.000 kilometer van Suriname naar Friesland. Belangrijke kwaliteiten voor een brugwachter: vriendelijk zijn, rustig blijven en met veel mensen kunnen opschieten. Over deze kwaliteiten beschik ik wel. Ik pas me makkelijk aan en houd graag met iedereen een praatje. De drukte van de Randstad bevalt mij niet zo. Wij woonden in Suriname ook in een dorp en de rust in Friesland bevalt me heel goed. Ik spreek een "lyts bytsje Frysk" Ik versta het heel goed, maar praten gaat dus iets minder.

Mijn hobby's zijn: fietsen, hardlopen en Yoga. Als het straks wat mooier weer is, komt ik op mijn fiets naar het werk. Kom gerust even langs op de brug, maar als het druk is met boten moet ik mijn aandacht wel op het water en bij de weg hebben. Maar dat begrijpen Slotenaren natuurlijk ook wel.

Hilde de Haan



LENTECONCERT SLEATTEMER KAAIEN



Zondag 31 mei jl. hebben de Sleattemer Kaaien een lenteconcert gehouden in de Poarte. Bij binnenkomst werd het publiek, dat in groten getale aanwezig was, hartelijk verwelkomd. Er was voor iedereen een kopje koffie of thee met iets lekkers erbij. Dit lekkers dat mooi als buffet was uitgesteld, bestond o.a. uit zelfgemaakte cup cakes, appeltaart, kruimelvlaai en petit fours. Ook stonden er hier en daar schaalpjes met bonbons tussen. Allemaal zeer uitnodigend en alles vond dan ook gretig aftrek.

De dames van het koor, allen gekleed in kleurige lente pasteltinten, kwamen van achteren uit de zaal op om hun concert te beginnen met de hymne van het Eurovisie songfestival.

Daarna heette Henriëtte de Boer het publiek welkom. Een speciaal woord van welkom ging naar de nieuwe dirigent Saskia Heeringa die sinds januari het stokje heeft overgenomen van Luuk de Vries.

De oefenperiode met de nieuwe dirigent was dus erg kort, toch wilde het koor voor de zomervakantie nog een concert geven. Van de nieuwe liederen weden nog niet alle songteksten beheerst. Dat werd prima opgelost door sommige coupletten op 'noe' te zingen dat zorgde voor een mooie, volle en veel belovende samenklank.

Het concert werd gegeven met medewerking van trio Caraid Cuimris. Zij speelden op viool, gitaar, keyboard en een aantal zelfgemaakte muziekinstrumenten. Hun warme, Ierse folkmuziek vulde de Poarte en dit was soms zo herkenbaar dat het publiek spontaan mee begon te zingen. Zo passeerden o.a. 'the Wild Rover' van de Dubliners en 'El Condor Pasa' van Simon en Garfunkel de revue. Het werkte sfeer verhogend en dat was ook wel nodig want buiten was de aangename lentewarmte ver te zoeken.

In de pauze was er een verloting met leuke prijzen, de opbrengst hiervan was voor de onkosten van deze dag. Ondertussen was er voor de liefhebber nog eens koffie of thee en de tafel met het 'high tea' buffet raakte ook helemaal leeg.

Ter afsluiting nam Henriëtte opnieuw het woord om de artiesten en technicus Ed Dijkkamp te bedanken met een leuke attentie. Een gezellige, leuke, welbestede zondagmiddag, voor herhaling vatbaar. Zouden er meer van dergelijke activiteiten worden georganiseerd dan moet het toch eigenlijk helemaal niet nodig zijn om de Poarte te sluiten?!

Hanny Bergsma

MUZIEKVERENIGING STÊD SLEAT NAAR ONFK

Zondag 12 april bezochten we een studiedag ter voorbereiding voor het ONFK (Open Nederlandse Fanfare Kampioenschap) Na een lekker bakje gingen we om 10.00 uur van start met het repeteren om 'de puntjes op de i' te zetten. Rond half één vond de dirigent het welletjes en sloten we de repetitie af met een lekkere lunch verzorgd door Tjerk en Gerda van der Sloot.

En daarna brak de dag der waarheid aan: 18 april!

Om 9.00 uur was iedereen aanwezig in 'De Lawei' in Drachten, samen met nog zes andere korpsen die ook in de 3^e divisie uitkwamen. Dus was het al vroeg een drukte van belang. De verloting om de volgorde werd bijgewoond door Sietske van Dijk. We kwamen als laatste uit de bus dus moesten we nog even wachten voordat we aan de beurt waren. Dit was niet zo erg want zo konden we mooi de andere korpsen even beluisteren en kijken hoe zij het er van af brachten. We werden namelijk allemaal beoordeeld op hetzelfde muziekstuk.



Eindelijk waren we aan de beurt. Voor ons gevoel hadden we goed gespeeld. Maar ja, de jury beslist. Toen om 16.00 uur de uitslag bekend gemaakt zou worden, moesten alle voorzitters plaats nemen op het podium en daar zat 'onze Siets'

Na een spannende toelichting van de jury over de afgelopen dag werden de punten bekend gemaakt. Stêd Sleat is als vierde geëindigd. Ondanks deze 4^e plaats waren we wel tevreden over het resultaat maar volgende keer gaan we het weer proberen om toch een treetje hoger te komen.

Gerda van der Sloot.

BETANKJE

Lâns dizze wei wol ik eltsenien
betankje foar jimme oandacht
yn de tiid fan myn ferbliuw yn it Antonius Siikehûs te Snits.

Hertlike tank, Gerrit Verhoeff, Koestraat 43

DOMINEE VAN SELMS EN HET STEDEKE SLOTEN

De opening van de tentoonstelling 'Beperkt en geknot' heeft in Sloten een hoop aandacht getrokken van bewoners en bezoekers. De brug naar de Dubbelstraat was getooid met Nederlandse vlaggen en het legervoertuig uit de jaren veertig van de heer Wildschut reed bepaald niet onopgemerkt door de stad.

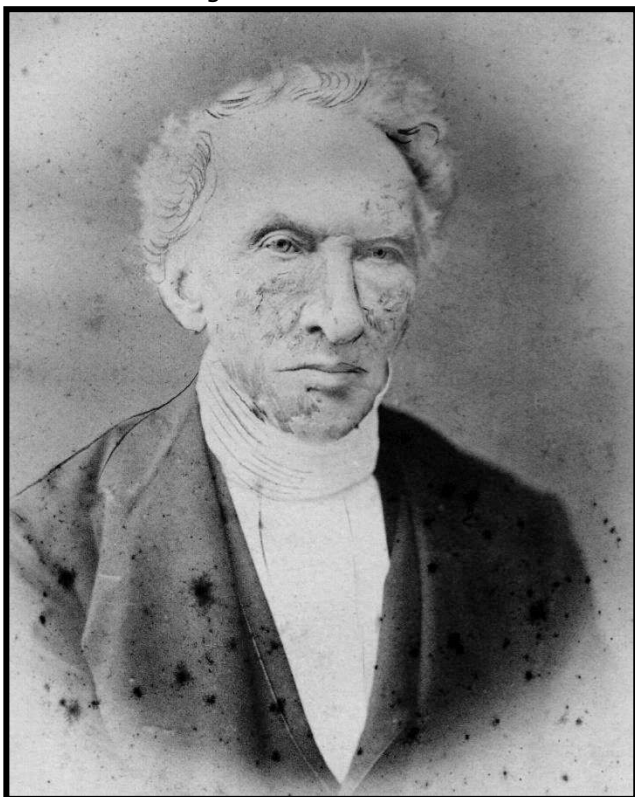
De titel van de tentoonstelling heeft de inrichtster van de tentoonstelling, Margriet Agricola, ontleend aan een uitspraak van de dominee van de Nederduits Hervormde gemeente in de oorlogsjaren dominee Karres.

In de voorbereidingsperiode ontving het museum toevalligerwijs ook een bericht van de familie van een dominee uit een heel andere periode.

Bij het opruimen van haar zolder ontdekte mevrouw van Waasbergen uit Soest namelijk een oud boekje met de titel; Het stedeke Sloten. Het boekje stamde uit 1935 en was aangeschaft door haar oudoom. De reden daartoe was dat de Betovergrootvader van mevrouw van

Waasbergen in de negentiende eeuw lange tijd predikant is geweest van de 'grutte Tsjerke' in Sloten. Deze dominee Maurits van Selms was zelf niet van Friese afkomst maar zijn vrouw Wietske Ruardi wel. Deze vrouw was kennelijk erg verknocht aan haar geboortegrond en behoorlijk volhardend in haar wens om in Friesland te willen blijven wonen. Dat is hoogst waarschijnlijk de reden geweest dat dominee van Selms een opvallend lange periode aan Sloten bleef gebonden.

Zijn achter-, achterkleindochter



wilde het boekje graag een goede bestemming geven en nam contact op met ons museum. Even later bleek de oude doos op zolder ook nog twee oude ansichten uit 1872 van de pastorie in Sloten te bevatten en bleek een ander familielid nog over een originele, zij het wat beschadigde foto van dominee van Selms te beschikken.

Ook deze werden aan het museum ter beschikking gesteld.

Behalve deze artefacten waren er echter ook herinneringen aan het leven van de dominee en zijn gezin in de vorm van overgeleverde familie verhalen.

Zo heeft Maurits van Selms zijn vijf zonen zelf opgeleid en klaar gestoomd voor hun latere academische studies. De dominee stuurde zijn jongens niet naar de lagere school want zijn verhouding met de schoolmeester lag uiterst gecompliceerd. Een van zijn kinderen, ook een zoontje, was op jonge leeftijd overleden. De oorzaak daarvan, zo gaat het verhaal, was gelegen in de niet zachtzinnige wijze waarop de plaatselijke schoolmeester zijn leerlingen bejegende. Zo meende deze

onderwijzer op een dag de zoon van Maurits van Selms bij de les te moeten houden door een bestraffende klap uit te delen met een stenen lei. Die werden destijds door leerlingen gebruikt om op te schrijven en hadden dezelfde werking als een schoolbord en krijt. De dood van de kleine jongen enige tijd later werd door de predikant toegeschreven aan de gevolgen van deze 'corrigerende tik'.

Toch deed de dominee geen aangifte. Daarvoor waren de verhoudingen in een kleine gemeenschap als Sloten misschien te fijngevoelig. Daar kwam ook nog eens bij dat



deze schoolmeester deel uitmaakte van de kerkenraad en in die hoedanigheid in een bepaalde machtspositie verkeerde ten opzichte van de predikant. Het familie verhaal vertelt dat de dominee onmiddellijk zijn

andere kinderen van school haalde en nooit meer één woord heeft gesproken met deze onderwijzer. Tijdens vergaderingen van de kerkenraad, op momenten dat onderlinge communicatie toch onvermijdelijk leek, schreef de dominee wat hij te zeggen had op een briefje wat hij doorgaf aan iemand die vervolgens de schoolmeester aansprak.

Het valt niet uit te sluiten dat dominee Maurits van Selms een betere onderwijzer was dan

de Slotense schoolmeester want zijn vijf zonen kwamen na studies op verschillende universiteiten uitstekend terecht. Een daarvan trad in de voetsporen van zijn vader en daarmee begon een familietraditie die vijf generaties is volgehouden.

Het Museum Stedhûs Sleat houdt zich samen met Histoarysk Wurkferbân Gaasterlân van harte aanbevolen voor spullen uit de nalatenschappen van oud-Slotenaren die de moeite waard zijn om bewaard te blijven omdat zij een beeld geven van de geschiedenis van ons stadje. Daarnaast hopen we dat zoveel mogelijk Sleattemers binnenkort het museum even aandoen om de bijzondere tentoonstelling 'Beperkt en geknot' te bezoeken!

Namens het bestuur,
Bavo Galama

FOLKERT VERBEEK EN MUSICAL RUTH

Sneon 16 en snein 17 maaie spilet en sjongt it kwartettekoar de musical Ruth yn de grutte seal fan De Lawei yn Drachten. It is ien fan de grutste selskippen dy't de fernijde skouboarch ûntfange mei. It Kwartettenkoar, besteande út hûndert leden, 8 solisten, 25 bern en 15 muzikanten folje it poadium. En dat alles stiet ûnder lieding fan Hindrik van der Meer. Fier fan it felle teaterljocht sit de twadde haadrolspiler ferskûle: Folkert Verbeek. Tegearre binne de manlju ferantwurdlik foar de muzyk. Folkert skreau de teksten, Hindrik tsjoende de wurden om yn lieten. It resultaat is in musical dy't Fryslân hoop jout foar de takomst.

Hindrik van der Meer: "Ik bin in muzikale allesfretter"

Dat fynt ek Folkert Verbeek (83) út Sleat. Jierrenlang wie Verbeek hússkilder, mar ek Keunstskilder. Boppedat skildere hy omraak mei wurden. Syn gevoelige teksten binne dan ek ryk oan byld. Just dy Fryske klanken dêr't Van der Meer sa fan hâldt, komme yn de teksten fan Verbeek ta harren rjocht.

Beskieden glimket Verbeek by it hearren fan al dizze komplimenten. "Ik ha hjir net in oplieding foar hân, ik bin mar gewoan in ferver mei niget oan skriuwen. Dus jo moat der net te grut oer dwaan, hear." It tekenent de hoeden man dy't net allinnich geweldich mei pinsiel oerwei kin, mar ek in tsjoender is mei wurden. Nei 't Verbeek ein jieren njoggentich it skildersberdriuw oerdocht oan dyn soan, nimt ferruilet er de kwast foar de folpinne. Bibelske ferhalen oersetse yn lytse ferhaaltjes op rym, dat wurdt syn missy. Te begjinnen mei it ferhaal fan Ruth.

*Wy wolle tegearre de leafde besjonge
Hoe soene wy swije al is it yn 'e nacht
De leafde leit ús in duet op 'e tonge
Dy wûndere leafde hat ús yn 'e macht*

It binne dizze teksten fan Verbeek dy't troch Van der Meer op muzyk set binne en de basis foarmje foar de musical Ruth. Mar hoe ha beide mannen inoar troffen? "Sjoch dêr komt juffer Jeltsje Gerbrandy om 'e hoeke" glimket Verbeek. "Doe't ús jongste dochter nei de basisskoalle gong, skreau ik wol gauris ferhaaltjes foar har. Dat foel ek juffer Jeltsje op. Dus doe't der ris in tekst komme moast foar in toanielstik op skoalle, frege se my om dit te skriuwen. Mar muziek dêr ha 'k gjin doel oer, dus dêr frege juffer Jeltsje Hindrik foar. En sa kamen wy mei inoar yn 'e kunde. Stadichoan diene Hindrik en ik wolris faker in projekt en doe ûntstie it plan foar Ruth, it ferhaal dêr't iksels sa wei fan bin"

Beide manlju sjogge út nei it momint dat de ljochten fan de Lawei anst oan gean. Dochs sit Verbeek mei in dûbeld gefoel yn de seal, fertelt er. "Myn frou Dukke is yn febrewaris weirekke. Sy wie myn muze, de leafde fan myn libben dy't my inspirearre hat. In hiel soad ferskes út Ruth ha wy hjir thús oan de keukentafel tegearre noch songen. Dus as ik dy lieten anst wer hear, dan mis ik har noch mear as dat ik al doch." En dan mei in gefoelige glimk: "gelokkich sitte alle emoasjes yn it ferhaal fan Ruth. Leafde, fertriet, eangst, mar ek hoop foar de takomst. En oan dat lêste hâld ik my fêst."

Yn de regionale blêden ha jo it ien en oar lêze kinnen oer de Musical Ruth en de rol die 't Folkert Verbeek dêr yn spilet. Sels it lanlik Nieuw Israëlitisch weekblad hat der in stik oer skreaun. Boppesteande tekst woe de redaksje jo net ûnthalde. It is oernommen út it blêd fan "De Moanne". (oer de Moanne: De Moanne wol in breed en kreatyf poadium biede foar aktuele en skôggjende bydragen oer kultuer en de keunsten. De Moanne lit sjen wat der yn en om Fryslân spilet, yn taal, byld en nije media. De Moanne ferskynt op it web, op papier en organisearret 'live'-moetingen)

AFSCHEID VAN 'DE PAREL VAN DE ELF STEDEN'

Na achtendertig jaar met mijn gezin in 'de Parel van de Elfsteden' te hebben gewoond waarvan vijf jaar aan de Dubbelstraat 125 en drieëndertig jaar aan de Kapelstreek 222, in de pastorie van de H. Fredericuskerk ,waar ik ook jarenlang kosteres was, ben ik sinds kort verhuisd.

In 2000 openden we met veel plezier het Pension Stedswâl. Een stukje uit het gastenboek, vlak na de opening, wil ik u niet onthouden:

30 april 2000

"Wanneer Sloten de "Parel van de elf steden' is, mag Stedswâl de parel van Sloten heten. Een warme kop koffie voor wie net arriveert. Een vriendelijke lach als het weer somber is.

Mooie kamers, perfect ontbijt, kortom Stedswâl maakt Sloten nog mooier dan het is.

Bedankt en tot ziens!"

Anneke en Jan Haring, Ida en Peter, Diemen



Foto:archief Sjouwe Leffertstra

Eind 2011 bleef ik na de scheiding alleen achter en na drie moeilijke jaren heb ik het stokje nu overgedragen aan twee jonge, enthousiaste mensen: Epke Pieter Folmer en Marcella van der Wal. Zij zullen met veel plezier Pension Stedswâl gaan voortzetten en ik wens hun daarbij veel geluk.

Momenteel ben ik zelf ook weer gelukkig. Naast drie geweldige dochters kreeg ik er drie jongens(schoonzonen) bij. Daarbij ben ik beppe van zes kleinkinderen waar ik ontzettend trots op ben en verschrikkelijk veel van geniet. Al een poosje heb ik een hele lieve vriend met twee fijne kinderen. Ook heb ik ondertussen al weer een baan in het Talma Hiem. En doe ik vrijwilligerswerk in zorginstelling de Plantein, allebei in Balk. Op die manier kan ik toch weer voor andere mensen zorgen.

Volgend jaar hoop ik dat mijn droom uitkomt want dan wil ik 900 km gaan lopen naar Santiago de Compostella.

Verder wil ik langs deze weg al mijn familie en *echte* vrienden, die er altijd voor me waren als ik ze nodig had, bedanken. Super, zonder jullie had ik het niet gered!

Tot slot wens ik een ieder veel gezondheid en geluk.

Met vriendelijke groet, Reino Foekema Stinsenwei 20, 8571 RJ Harich

GROETNIS FAN DE KAPELSTREEK

EVEN VOORSTELLEN.... NIEUWE UITBATERS PENSION STEDSWÂL

Kort geleden is aan ons gevraagd een stukje te schrijven in de stadsomroeper, graag maken wij van deze gelegenheid gebruik en stellen wij ons even aan u voor.

Mijn naam is Epke Folmer, ik ben 30 jaar en geboren in Ruigahuizen. Ik heb in Balk op school gezeten en na deze prachtige periode moest er een keuze worden gemaakt wat betreft een vervolgstudie. Toen ben ik naar de middelbare hotelschool gegaan en vervolgens naar de hogere hotelschool. Tijdens en naast mijn studie heb ik altijd in de horeca gewerkt. Mijn eerste baantje had ik zestien jaar geleden bij de Mallemok in Sloten. Hierna heb ik op vele plaatsen gewerkt, waaronder in Balk, Groningen, twee periodes op Aruba en op het mooie Ameland. Nu werk ik bij een Horeca groothandel als vertegenwoordiger. Naast mijn werk ben ik veel te vinden op het voetbalveld, ik speel bij Balk 4.

Mijn naam is Marcella van der Wal, ik ben 27 jaar en geboren in Bakhuizen. Hier heb ik tot mijn 20^e gewoond. Ik heb in Bakhuizen op school gezeten en daarna ging ik naar het Bogerman College in Koudum. Toen aan deze periode een einde kwam moest ik een keuze gaan maken voor een vervolgopleiding. Dit werd de drie jaar durende opleiding

schoonheidsverzorging aan het ROC de Friese poort in Emmeloord. Na deze opleiding heb ik nog een opleiding management voor Beauty en Wellness gevolgd in Groningen. Toen ben ik ook een jaar in Groningen gaan wonen omdat het reizen anders teveel tijd in beslag zou gaan nemen. In Groningen hebben Epke en ik elkaar leren kennen. Na en tijdens mijn schoolperiode ben ik werkzaam geweest in verschillende horecabedrijven. Zo heb ik bijna 7 jaar bij sauna de Leliehof in Makkum gewerkt als gastvrouw en leidinggevende. Naast het werk vind ik het leuk om gezellig met vrienden af te spreken. Vorig seizoen zat ik bij DBS in Balk op volleybal. Hiermee ben ik gestopt i.v.m. onze nieuwe uitdaging in Sloten. Straks als de werkzaamheden wat het verbouwen betreft klaar zijn.

hoop ik dan ook weer te kunnen sporten.

De afgelopen zes jaar hebben wij samengewoond in Balk, de laatste jaren wachtende op een nieuwe uitdaging. Begin april zijn wij vol enthousiasme begonnen in ons hotel "Stedswâl" aan de Kapelstreek in het prachtige stadje Sloten. We zijn nu nog druk bezig met de verbouwing van ons huis. De eerste maanden vliegen voorbij door alle drukte maar het bevalt ons tot nu toe erg goed. Vooral de vriendelijke ontvangst en woorden van de stadsgenoten doen ons erg goed! Wij hopen er samen wat moois van te kunnen maken!

Met vriendelijke groet, Epke Folmer & Marcella van der Wal

De redactie van 'De Stadsomroeper' wenst de nieuwe ondernemers veel succes.



Sfeervolle foto (website) van het terras van hotel/pension Stedswâl

OPBRENGST COLLECTE

ZOA (Zuid Oost Azië, vluchtelingenwerk) € 403,36
Longfonds (voorheen Astma Fonds) € 352,77



Collectanten en gevers hartelijk bedankt voor de inzet en de bijdrage.

JAARVERGADERING PLAATSELIJK BELANG

Stadsgenoten,

Voor iedereen die niet aanwezig kon zijn maar toch benieuwd is naar wat er is besproken, volgt hier een kort overzicht van de onlangs gehouden jaarvergadering.

In een bomvolle Poarte werd iets na achten begonnen. Waarschijnlijk zo vol vanwege de interessante agendapunten. De eerste punten waren snel klaar.

De notulen en het jaarverslag stonden op de website van de stadsomroeper en lagen ter inzage op tafel.

Onze penningmeester had een duidelijk overzicht gemaakt zodat ook dat snel was bekeken. De kascommissie was vol lof dus werden de boeken snel goedgekeurd.

Aftredend en niet herkiesbaar was Conrad Leegstra. Voor ons als bestuur is dit erg jammer omdat hij zich nu juist erg had bezig gehouden met het parkeerbeleid. Conrad werd bedankt voor al het werk dat hij heeft gedaan voor Plaatselijk Belang en werd beloond met een leuk cadeau van Wijn en Olie. Een nieuwe kandidaat was er toen nog niet maar ondertussen heeft Gerrit Knot het bestuur versterkt.

Het bestuur ziet er nu als volgt uit:

Theo Vis,	Voorzitter
Sietske de Graaf,	Secretaris
Gert-Jan Bennema,	Penningmeester
Minke van Dijk,	Bestuurslid
Martude Rutgers,	Bestuurslid
Jan Sikke Poortema,	Bestuurslid.
Gerrit Knot,	Bestuurslid.



Hierna was de pauze en daarna was het woord aan Menno Knot om de situatie rondom de Poarte uit te leggen.

Als Plaatselijk Belang zijn we zijn op dit moment hard bezig om nieuwe bestuursleden te vinden en rekenen op vele vrijwilligers om de Poarte de komende jaren open te houden.

Een ander bezuinigingspunt van onze gemeente betreft de AED'S. Deze hebben we een aantal jaren geleden van de gemeente gekregen en ook betaalde de gemeente het onderhoud en trainingen van de vrijwilligers. Helaas stopt dat nu.

We hadden twee AED'S in ons beheer waarvan we nu besloten hebben die op de jachthaven over te dragen aan de familie Rijpkema.

De AED bij de katholieke kerk blijft wel in beheer van Plaatselijk Belang en wij zullen er voor zorgen dat ook hier weer een getrainde ploeg vrijwilligers bij komt.

De heer Anne Gersjes vertelde daarna over het plan van Bosk en Greide wat uitgevoerd zal worden op het land van Jurjen Breimer. Hier zal een mooi natuurgebied worden aangelegd met daarin wandelpaden en picknickbankjes. Met dit laatste zal eerdaags worden begonnen en in de herfst volgt dan de beplanting van de boomsingel zodat het gezicht van Sloten vanuit Wijckel weer groen wordt.

Helaas is het wel nodig om daar iets aan te doen.

Wij waren het er als vergadering allemaal wel over eens dat de stad toch wel autoluw moet blijven. Hier kunnen wij als bewoners *zelf* al erg veel aan doen door onze auto's te parkeren op de aanwezige parkeerplaatsen. Ook hierin zijn we erg afhankelijk van de gemeente. Deze is niet erg duidelijk over wat wel en niet kan. Ik hoop dat wij in de loop van dit jaar met een voorstel kunnen komen wat dan door de inwoners beoordeeld kan worden.

Tijdens het volgende agendapunt werden de aanwezigen bijgepraat over het project de elf fontein. Wij hebben op 23 maart jl. weer een gesprek gehad met mevrouw Anna Tilroe, die vorig jaar op de leden vergadering het project heeft uitgelegd. Volgens haar loopt het project goed.

Voor vele steden zijn kunstenaars gevonden en zoals u misschien wel weet, is er voor Leeuwarden al een ontwerp.

In Sloten willen de kunstenaars in de loop van het nieuwe schooljaar de schoolkinderen gaan betrekken in aanloop voor hun ontwerp. Eind oktober moet dit leiden tot een tentoonstelling en een nieuw bezoek van het kunstenaarsechtpaar.

Hierna volgde de rondvraag en natuurlijk als er vele aanwezigen zijn dan zijn er ook vele vragen die of direct beantwoord konden worden of

die later door ons beantwoord zullen worden. Er waren ook zaken die niet door ons geregeld konden worden omdat wij hierin gebonden zijn aan de gemeente.

Zo werd het toch nog laat voordat iedereen bedankt kon worden en de vergadering kon worden afgesloten. Het bestuur heeft ondertussen al weer twee bestuursvergaderingen gehad en is momenteel druk bezig met o.a. de Poarte, het speeltoestel bij Over het speeltoestel nog even het volgende. Ieder jaar kregen wij van de gemeente een geldbedrag wat besteed moest worden voor de inwoners, het

zogenaamde laaghangend fruit, gemakkelijk te plukken geld. Vorig jaar is de stadsplattegrond bij het evenemententerrein hier van geplaatst.

Nu is er een mooi speeltoestel besteld wat spoedig geplaatst gaat worden in de speeltuin bij de Mallemok. Het is een deel van een Vikingschip en we zijn er van overtuigd dat dit een mooie aanwinst is voor de speeltuin.

In de Mulliersstraat zijn ook ontwikkelingen in het speeltuintje. Hier zijn het klimtoestel en de schommel weggehaald. De schommel komt wel weer terug. Wat hier dan verder nog gaat gebeuren is nog niet bekend.

Nu we het toch over fruit hebben; bij de fruitbomen bij It Far zal nog een bordje worden geplaatst zodat het voor iedereen duidelijk is wat hiervan de bedoeling is.

De vruchten van deze bomen kunnen door iedereen geplukt worden.

U ziet wij blijven bezig voor onze mooie stad.

Namens Plaatselijk Belang,
Theo Vis.

Mocht u het nog niet hebben gehoord dan is dit het laatste nieuws over de Poarte:

DE POARTE BLIUWT IEPEN !



DOARPSWURK IS ER VOOR JOU!

Doarpswurk stimuleert initiatieven die de leefbaarheid op het Friese platteland versterken. Wij doen dit door dorpsbelangen, dorpshuizen en initiatiegroepen te ondersteunen bij hun werk. Zo helpen wij bijvoorbeeld bij het aanvragen van subsidies, het verduurzamen van een dorpshuis, het ontwikkelen van een dorpsvisie en ook het opzetten van een wooncoöperatie. We begeleiden, maar nemen het proces niet over. De ideeën en ontwikkelingen zijn van het dorp zelf en passen hierdoor binnen de gemeenschap.

We zijn net even dat steuntje in de rug dat je soms nodig hebt en bieden de kennis die wellicht niet aanwezig is in het dorp of de stad. We bundelen en koppelen initiatieven aan elkaar en brengen plaatsen die in dezelfde processen zitten met elkaar in contact. Dat is de kracht van Doarpswurk.



Team doarpswurk

Kortom heb je een idee of initiatief op het gebied van duurzaamheid, leefbaarheid of sociale innovatie? Neem dan contact met ons op! Kijk wie er actief is in jouw regio via

doarpswurk
buorren 28
9012 dh raerd t 0566 625010

Idoarp|swurk|
sociale innovatie

www.doarpswurk.nl info@doarpswurk.nl

ACTIVITEITENAGENDA SLEAT 2015



JUNI:

27 Sipelsneon & tuinfeest

JULI:

18 Live muziek
22 Spijkerbroeken hangen
25 Live muziek
29 Eieren gooien

AUGUSTUS

1 Live muziek
4 Visrokerij & live muziek
5 IFKS Skûtsje Silen & feesttent
8 Live muziek
22 Lichtjes avond

Specials

Stadsschutterij: het afschieten van het kanon

10 juli t/m 22 augustus
Vrijdagavond vanaf 20:00 uur

Molen "De Kaai"

Openingstijden april t/m september
Zaterdag 13:00 – 17:00 uur

Museum "Stedhûs Sleat"

Openingstijden april t/m oktober
Dinsdag t/m vrijdag 11:00 uur – 17:00 uur
Zaterdag & zondag 13:00 uur – 17:00 uur

Vanaf 17 april Tentoonstelling "Beperkt en geknot" over het dagelijks leven tijdens de bezettingsjaren.

23 juli t/m 27 augustus Elke donderdag vanaf 13:00 uur leuke zomerarrangementen zoals een rondvaarttocht, stadswandeltocht en een bezoek aan het museum, de molen en de kerk.

12 september Open monumenten dag.

Het zomerprogramma is gerealiseerd door alle leden van de OndernemersVereniging van Sleat



*foto: website [www. Soten.nl](http://www.Soten.nl)
viswedstrijd tijdens de visrokerij dag
30 mei jl.*

DEZE ZOMER FF DE BOER OP MET FF BOEREN!

De zomer is in aantocht, dus organiseert FF Boeren!, na twee succesvolle eerdere edities, weer opendagen op de boerderij. FF Boeren! is een initiatief van LTO Noord, VVB Gaasterland e.o, Boerinnen van nu en de Agrarische Jongeren Gaasterland met als doel het platteland dichterbij de burger te brengen, te laten ervaren hoe het is op de boerderij.

De verschillende vormen van landbouw zullen worden belicht d.m.v. het openstellen van zoveel mogelijk verschillende soorten bedrijven binnen de agrarische sector. Dit jaar doen er naast verschillende soorten melkveebedrijven ook een geitenboerderij mee, een paardenboerderij, een akkerbouwer en ook kan men oude tractoren bewonderen.

De organisatie is er in geslaagd weer drie afwisselende routes samen te stellen op **23 juli, 30 juli en 6 augustus**. Tussen 11.00 en 18.00 uur gaan de deuren open en zijn er tal van leuke en leerzame activiteiten, voor jong en oud! Kom kalfjes aaien, geitenijs proeven, kijken bij het melken, lammetjes knuffelen en nog veel meer! De boeren staan klaar om u te ontvangen, rond te leiden en al uw vragen te beantwoorden!



Achter van links naar rechts: Jetze Terpstra, Walte Veldman, Dominicus Ketelaar. Voor van links naar rechts: Jacoba van der Werf, Josien Tuinier, Willeke Veldman

De deelnemende boeren kunt u hieronder vinden, maar ook op www.ffboeren.nl. Ook op Facebook (FF Boeren) en Twitter (@FFBoeren)

worden de deelnemers voorgesteld en blijft u op de hoogte van het laatste nieuws. Men kan de routes lopend (de routes verschillen wel in lengte!), per fiets of auto afleggen. Ook bij regenachtig weer zijn de routes prima te doen, er zijn immers allemaal binnen locaties!

De deelnemers van 2015:

Naam:	Adres:	
23 juli		
Molen de Kaai	J. Lolkema, Bolwerk Z.Z. 81 Sloten	
Fam. W. Veltman	Lytse Jerden 2, Wyckel	
B. Dooper	Delbuursterweg 17, Sondel	
Fam. W. de Vries	Sondelerdyk 2, Sondel	
Fam. Deinum	Sondelerleane 5, Sondel	
30 juli		
Fam. J. Tuinier	Harichsterdyk 14, Harich	
Fam. D. Koopmans	Harichsterdyk 22, Harich	
Fam. R. Falkena	Harichsterdyk 24, Harich	
Fam. D, A. en J. de Vries	Harichsterdyk 54, Harich	
Fam. S, B en D.A. Albada	Frisbuorren 4, Harich	
6 augustus		
Fam. R. Altenburg	Hege Bouwen 21, Nijemirdum	
Fam. P.J. Ferdinands	Hoitebuorren 18 Nijemirdum	
Fam. S. Dooper	Star Numanwei 11, Nijemirdum	
Fam. W.Eppinga	Lyklamawei 6 Nijemirdum	
Fam. S. en J.D.Bokma	Hoitebuorren 15, Nijemirdum	



FF Boeren! Voorzitter: Josien Tuinier, Harichsterdyk 14, 8571 RL Harich.
Tel.: 06-29200443 josienbruinsma@hotmail.com



Zaterdag 27 juni 2015

SIPELSNEON ***Jaarmarkt te Sloten***

van 10.00 – 17.00 uur

's Morgens om tien uur begint de **BRADERIE**; er worden ca. 60 stands rondom de gracht van Sloten verwacht, waaronder kleding, woondecoratie, lekkernijen en vele andere waren

De markt wordt muzikaal omlijst door feestelijke muziek

Rondom de korenmolens is er weer plaats voor de kindervrijmarkt

Daarnaast draait de **KORENMOLEN** op volle toeren. Ook kan de molen van binnen worden bezichtigd

's Avonds kan men zich vanaf 20.30 uur vermaken met **live muziek** van de band

'KRAAKTHELDER'

tijdens het tuinfeest in de weide naast de Mallemok
(slechtweervoorziening aanwezig)

KORTOM: EEN DAG VOL ACTIVITEITEN EN FEEST!!!

KOMT ALLEN, TOT ZIENS!!!

Organisatie: Stichting Feestcommissie Sloten

DORPSFEESTEN TJERKGAAST

In het eerste weekend van juli is het weer tijd voor de jaarlijkse dorpsfeesten in Tjerkgaast.

Op **vrijdag 3 juli** starten we om **18.30 uur** met een spetterende **blubberrace**.

In teams van 5 personen wordt er een blubberig parcours afgelegd rondom Tjerkgaast. Tijdens dit parcours komen de deelnemers spectaculaire hindernissen tegen. Het gaat tijdens deze race om snelheid, behendigheid en kennis. Na afloop is er muziek van DJ Froukje.

Op **zaterdagochtend** gaan de jongere deelnemers van start in de **mini blubberrace**, zij zullen ook een parcours afleggen waarbij een nat pak gegarandeerd wordt!

's **Middags** is het tijd voor de **volksspelen**. Voor alle leeftijden is er een spel georganiseerd, dit alles in Tropische sferen. Om **16.00 uur** start het **matinee** met live muziek van **Rein Andela**.

Ook aan het begin van de **zaterdagavond** worden er nog spelen georganiseerd, waaronder **kokosnootbal**. Om **21.00 uur** is de **prijsuitreiking** van de blubberrace en daarna is er **live muziek** van de top 100 feestband **'Downtown Live'**. Zij zullen voor een knalfeest zorgen. De dorpsfeesten worden traditiegetrouw om **19.30 uur** afgesloten met een **"tentdienst"** op **zondagavond**.



Namens de organisatie, Hiske Wijnia

FREDERICUSPAROCHIE 'GEFUSEERD'

Per 1 januari 2015 is er een einde gekomen aan de 'zelfstandigheid' van de Fredericus parochie te Sloten.

Vanwege het tekort aan priesters en later ook aan pastoraal werkenden, werkten de parochies van Joure, St. Nicolaasga, Lemmer, Balk, Bakhuizen, Woudsend en Sloten (de 7 parochies) sinds 1996 al samen op het gebied van de financiering van het pastoraat. De parochie van Sloten viel samen met de parochies van Balk, Bakhuizen, Woudsend onder de cluster DVP. (De Vier Parochies) de andere drie vormde cluster St. Nic.

In november 2011 verscheen het beleidsplan van bisschop Mgr. G. de Korte welke er op was gericht dat meerdere parochies moesten gaan samenwerken en zelfs fuseren.

We ontkwamen er niet aan en uiteindelijk zijn bovenstaande 7 parochies gefuseerd tot één parochie onder de naam de Heilige Christoffelparochie die op 1 januari 2015 bekrachtigd is. Sint Nicolaasga is de zetel van de parochie geworden.

In een volle kerk ging Bisschop Gerard de Korte zondag 24 mei voor in een feestelijke hoogmis, in de Rooms-katholieke kerk van Sint Nicolaasga om dit feit te beklinden. Een speciaal opgericht gelegenheidskoor, gevormd door koorleden uit alle parochies, zongen de viering aan elkaar.

Er zullen in de Fredericuskerk nog wel vieringen plaatsvinden. Dit zijn voornamelijk Fryske Oecumenische Tsjinsten (FoET) en één keer in de zes weken is er een Eucharistieviering. Woensdagavond 10 juni, is er met de parochianen gesproken over de toekomst van onze geloofsgemeenschap m.b.t. het behoud van het kerkgebouw. Zoals het er nu uit ziet, kan de kerk voor de parochianen van Sloten e.o. voorlopig nog behouden worden voor de toekomst.

Corrie Leffertstra



De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjr en Hjoed, Pakes' Sleattermer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.